

ISSN 1332-1269

NAŠ ODJEK

List učenika i djelatnika Osnovne škole Kloštar Podravski

I
opet
prvi
iz
fizike

Glavna
urednica
"Modre laste"
u našoj školi

Osmaši o
učiteljima...

Volimo
putovati...

Intervju:
Optimizam je
njegov adut

Pitali ste
- saznali smo...

Blic
anketa:
U čemu
je sreća

Posjetili
smo...

Siječanj, 2007. Godina izlaženja: 33.

Branko Pecek-Đento

(1956-2006)

Mnogo prijatelja, poznanika, bivših učenika i djelatnika Osnovne škole Kloštar Podravski sa suzama i nevjericom u očima zauvijek se oprostilo 15. rujna 2006. na mjesnom groblju u Pitomači od učitelja tjelesne kulture **Branka Pecoka-Đente**. Rodio se 3. kolovoza 1956. u Pitomači. U rodnome je mjestu završio osnovnu školu, nastavio se školovati u Koprivnici i diplomirao na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu.

Kratko je vrijeme radio u Pitomači, a zatim od 1977. stalno u Osnovnoj školi Kloštar Podravski. Svoju životnu knjigu popunio je odlikama dobrog sportaša, vrsnog trenera i nadasve velikog čovjeka. Odgojio je generacije mladih ljudi i kao vrsan pedagog usmjeravao ih na pravi životni put. Nije čudo da je postao predsjednik sindikalne organizacije i ne žaleći sebe svaki svoj slobodan trenutak posvećivao je i tom radu.

Naprostu, zračio je povjerenjem i ljudskošću. Volio je pjesmu i druženje, obožavao svoju obitelj, bio je spreman na najveće žrtve da bi udovoljio drugima. Na najveću žalost svih koji su ga poznavali, izgubio je bitku s opakom bolešću. Umro je u vrijeme kada je mogao dati vrhunac svojih dragocjenih sposobnosti. Zato je bol još veća i tuga još dublja.

Djelatnici OŠ Kloštar Podravski

DRAGA MAGDALENA !

U našem životu ima svega - ljubavi, sreće, straha i tuge. S velikom tugom u srcu mi se sada od TEBE opraštamo jer nam te dragi Bog prerano uzeo. Nadamo se da ćeš biti naš anđeo na nebu i čuvati nas kad mi tebe nismo mogli sačuvati, na našu veliku žalost. Oprosti nam zbog toga. Ti ćeš biti naša vječna prijateljica i naš anđeo čuvar, a mi ćemo se moliti Bogu za tebe.

Ti si kao zvijezda koja se prerano ugasila, ti si kao led koji se brzo otopio, ali u našim srcima svijetla prijateljstva neće se ugasiti i nikada te nećemo zaboraviti.

*Primi posljednji pozdrav
od TVOG 5. c razreda.*

Počivala u miru Božjem.

**"Učitelj djeluje na vječnost;
nikada se ne može odrediti gdje njegov utjecaj prestaje."**

Henry Adams

Sjećanje na dragoga učitelja

Naš bivši učitelj Branko Pecek bio nam je učitelj Tjelesne i zdravstvene kulture od petoga razreda. Bio je izuzetno dobra osoba i uvijek spreman pomoći. Volio je svoj posao i nas - djecu. Ocjenjivao nas je prema našim mogućnostima te zalaganju i nije tražio od nas nemoguće.

Četvrtak, 14. rujna 2006. godine za sve nas bio je šokantan jer je prestalo kucati plemenito srce našega dragog učitelja. Iako smo znali da je teško bolestan, ipak smo vjerovali u njegovu snagu, optimizam, kao i silnu želju za životom. Nadali smo se da će se jednog dana pojaviti u našoj školi, vedar i nasmijan, kakav je često bio. No, nažalost, to se nije dogodilo. Taj četvrtak za našeg je učitelja bio koban. Sjedili smo u učionici i kroz prozor vidjeli da su izvjesili crnu zastavu na zgradu naše škole. Predosjećali smo da se dogodilo nešto jako tužno. Uskoro smo saznali pravu istinu koju smo i naslućivali, ali nismo željeli vjerovati. Rekli su nam da je preminuo naš dragi učitelj Branko. Toga daña svi učenici i učitelji naše škole održali su minutu šutnje njemu u čast. Sutradan su svi učenici osmih razreda, kao i svi učitelji i mnogi drugi ljudi došli na posljednji ispraćaj našeg dragog učitelja. Bilo je tužno, svečano i dirljivo. U brojnim očima zablistale su suze. Mnogo je ljudi došlo ispratiti ovog plemenitog čovjeka što svjedoči o njegovoj nesebičnoj ljubavi i prijateljstvu prema drugima koji su svojim dolaskom pokazali da su ga izuzetno cijenili kao čovjeka, kolegu, prijatelja, učitelja...

Još jednom želim naglasiti da je bio poseban i sigurna sam da je svatko od nas osjetio kako je svijet njegovom smrću izgubio jedinstvenog, plemenitog i velikog čovjeka.

Petra Šantić, VIII.c

Što su saznali naši mladi novinari...

OPTIMIZAM JE NJEGOV ADUT

Moja profesorica hrvatskoga jezika pričala mi je o jednom zanimljivom i neobičnom, ali optimističnom mladiću - Tomislavu Šipeku iz Kloštra Podravskoga koji svira u glazbenoj skupini « Amadeus », ali ne stojeći, već sjedeći, i to u invalidskim kolicima. Zato sam poželjela upoznati ga i postaviti mu nekoliko pitanja:

Možeš li nam ukratko reći što ti se dogodilo prije dvije godine u Kalinovcu?

Bilo je to osmi prosinca, išao sam s posla, navratio u gostionicu, malo sam popio, točnije – previše i tako pod utjecajem alkohola, pun samopouzdanja, krenuo kući.

Sve mi je bilo ravno do neba pa sam stisnuo gas i zaletio se u jedan most. Sjećam se da sam imao užasne bolove pa sam završio na operacijskom stolu u bolnici, a onda je tjedan dana slijedila borba za moj život. Sa mnom u automobilu bio je i moj mladi brat Ivan kao suvozač, ali on je, srećom, dobio lakše ozljede. Nakon svega strašno je bilo čuti riječi moga liječnika koji mi je rekao da više nikada neću stat i na svoje noge. Eto, tako je to bilo.

Čuli smo da si optimist u duši i da se ne predaješ lako. Je li to istina? Što ti daje snagu: vjera u sebe ili u Boga, ili jedno i drugo?

I jedno i drugo. Istina je da sam optimist, nema predaje, iz ove kože ne mogu nikamo. Život ide dalje i nema odustajanja. Ja se ne dam, nada uvijek postoji. Kažu da nada umire posljednja. Iskreno vjerujem da ću ponovo hodati.

« Nikad ne reci – nikad »!

Znamo da su ti roditelji i mladi brat Ivan bili i ostali velika podrška nakon nesreće, a kako su se ponašali tvoji prijatelji?

Prije nesreće imao sam mnogo prijatelja i sve je bilo super. Nakon nesreće bilo ih je s vremenom sve manje, ostalo je šest-sedam najvjernijih koje najviše cijenim. Istina je što kažu da se pravi prijatelji upoznaju u nevolji. Međutim, pojavili su se i neki novi ljudi kojima je stalo do mene, a koje prije nesreće nisam ni poznavao pa sam i njima zahvalan na podršci i pruženoj pomoći.

Čime se baviš u svoje slobodno vrijeme, ako to možemo tako reći, s obzirom da si sa 24 godine već u mirovini. Je li ti katkada dosadno?

Nije mi dosadno, puno sviram, to me jako zaokuplja i ispunjava mi vrijeme jer imamo česte probe. Osim toga katkad odem s prijateljima na piće i družim se s njima ili « surfam » internetom. Tako mi, uglavnom, prolazi vrijeme. Inače, ja sam prilično samostalan, kako kaže moja mama i sve što mogu – napravim sam, bez ičije pomoći, ali mi i za to treba određeno vrijeme.

Jesi li, možda, našao srodnu dušu? Sigurno si čuo da svatko od nas ima svoju "drugu polovicu" negdje na ovome svijetu, samo je treba pronaći.

Još nisam našao svoju srodnu dušu, ali mlad sam, imam još vremena. Nadam se da će, ipak, naići ona « prava ».

I na kraju: koja je tvoja poruka mladima s obzirom na osobno iskustvo, tj. tragediju i njezin uzrok te posljedice i optimizam nakon svega?

Jedna prijateljica mi je rekla da je život teška škola u kojoj najprije dolaze ispiti, a tek onda – učenje. Mi svi radimo puno grešaka i ne « ispadaju » stvari onako kako bismo mi htjeli. Bez obzira na sve, nemojte misliti da ste stvoreni s « greškom », svatko od nas je na svoj način poseban i svatko u životu igra važnu ulogu. Poručujem svima, a osobito – mladima: « Nemojte piti alkohol pa voziti, tj. nemojte ponavljati moju pogrešku jer, možda, nećete imati tu sreću da ostanete živi, odnosno nećete imati – drugu šansu ».

Hvala ti što si imao hrabrosti priznati svoju pogrešku koju si skupo platio, ali ipak sačuvao život koji je najdragocijeniji. Želim ti da uskoro nađeš svoju srodnu dušu i da budeš sretan s njom te da ostvariš svoju najveću želju. Zahvaljujemo ti na ovom

razgovoru i strpljenju. Sretno!

Hvala.

Intervjuirala:

Sandra Pavlović, VIII. c

Ovaj intervju ja predložen za LIDRANO 2007.

Blic-anketa: U čemu je sreća?

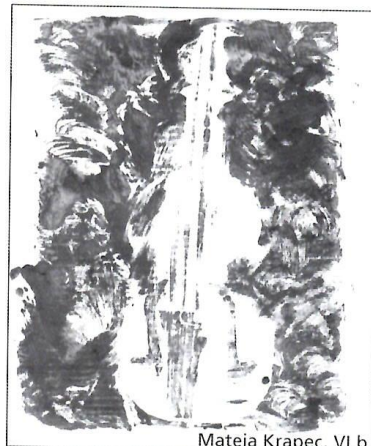
Zanimalo nas je što naše učenike čini sretnima pa smo im postavili pitanje: U čemu je sreća? U ovoj kratkoj anketi anketirano je 95 učenika od V. - VIII. razreda u PŠ Podravske Sesvete. Oni su trebali bodovati odgovore od 1 do 10 bodova tako da najviše bodova dobije ono što ih čini najsretnijima. Evo kako su odgovorili:

SREĆA je za mene:

a) u dobrim ocjenama:	567 bodova	- 5. mjesto
b) u velikom bogatstvu:	180 bodova	- 10. mjesto
c) u iskrenom prijateljstvu:	634 bodova	- 3. mjesto
d) u dobrom zdravlju:	727 bodova	- 2. mjesto
e) u brižnim roditeljima:	731 bod	- 1. mjesto
f) u velikoj ljubavi	602 bodā	- 4. mjesto
g) u malim stvarima	398 bodova	- 7. mjesto
h) u dobrom izgledu	349 bodova	- 9. mjesto
i) u pomaganju drugima	508 bodova	- 6. mjesto
j) u primanju tuđe pomoći	358 bodova	- 8. mjesto

Naši učenici su već shvatili da je najveća sreća u brižnim roditeljima, zatim u dobrom zdravlju i iskrenom prijateljstvu, a najmanje im je bitan dobar izgled i veliko bogatstvo. Drugi komentar nije potreban, osim da su naši učenici razborito odgovorili.

Zdenka Posavac - Hanžek, prof.

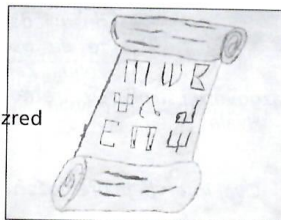

Mateja Krapec, VI.b

OSMAŠI O UČITELJIMA

DOBAR učitelj je...

- pravedan i pošten, uvijek fer...
- ljubazan i pristupačan;
- nasmijan i optimističan;
- umjereno šaljiv, ali i ozbiljan (strog) po potrebi;
- onaj koji nas razumije i spreman je pomoći riješiti učenikov problem;
- koji na zanimljiv način predaje;
- onaj koji nas razveseli i objasni više puta ako nešto ne razumijemo;
- koji pravedno ocjenjuje;
- onaj koji nas ne podcjenjuje i ne vrijeđa te nije strog;
- koji ima dobre živce;
- onaj koji voli djecu i svoj posao;
- koji je zanimljiv i šaljiv, zabavan, te nam zna gradivo približiti i učiniti ga zanimljivim, razumljivim;
- onaj koji nam zadaje lakše i teže zadatke, ovisno o našim sposobnostima;
- koji nam dobro objasni ispravljene ispite;
- onaj koji je strpljiv;
- koji nam ne dozvoljava da prepisujemo sa «šalabahtera» i koji je umjereno strog;
- onaj koji zna prenijeti znanje učenicima;

Skupni rad, VI.d razred

LOŠ učitelj je ...

- onaj koji nas ne razumije te misli da je «batina iz raja izašla»;
- koji nam dobro ne objasni gradivo;
- onaj koji nam daje duge ispite, a kratko vrijeme rješavanja;
- koji ne objasni više puta ako treba;
- onaj koji je uvijek ljut, mrzovoljan i samo viče bez potrebe, a nikad se ne šali;
- koji nas ne želi pitati da ispravimo neku ocjenu;
- onaj koji zadaje puno domaće zadaće i ne najavljuje ispite;
- koji traži od nas više nego što treba i ne zna za šalu;
- onaj koji je uvijek ozbiljan, dosadan i bez razloga dijeli jedinice, nepravedan
- koji ne mari za naše potrebe;
- onaj koji nam priča za vrijeme odmora;
- koji nam puno diktira za pisanje;
- onaj koji nas puno pita i kod kojeg moramo puno znati;
- koji ne voli djecu i svoj posao;
- onaj koji je previše ozbiljan i ne želi saslušati učenika što želi reći;
- koji se «iskaljuje» na nama, umišljen je, dosadan i «strogo poslovan»;
- onaj koji se ne trudi **maksimalno** da nam objasni gradivo;
- koji stvara prevelik pritisak na učenike i svi ga se boje;
- onaj koji se ljuti kad kažemo da nam nešto nije jasno i želimo da to ponovi;
- koji sve radi na brzinu;
- onaj koji najavi ispitivanje, a ne pita;
- onaj koji ne shvaća da nisu svi učenici najpametniji i zato ne mogu sve savršeno naučiti.

Autori: učenici VIII.c

Talijani po treći put zagrili « Sesvečice »

Bliži se dan odlaska u Italiju. Stvari već čekaju spremne. Noć. Spavanja nema. Crkveno zvono otkucava ponoć. S nestrpljenjem i znatiželjom očekujem polazak.

Sviče. Svi čekamo autobus koji dolazi u četiri sata. Krećemo. Slijedi duga vožnja.

Kroz prozor gledam lijepe krajolike. Slovenija. Zastajemo. Bled s divljenjem promatramo.

Otočić – nasred jezera! Mala zakuska i krećemo dalje. Sve je u cvatu i zelenilu. Odjednom – planine! Triglav! Vrhovi blistaju kao bijeli biseri, a u uvalama – mnogo snijega. Konačno dolazimo u Italiju. Mali predah. «Šoping» na velikoj tržnici. To mjesto (Tarvisio) poznato je po preradi kože. Nastavljamo putovati prema svome cilju.

Napokon na vidiku mali gradić – Sutrio. Stižemo u 18.00 sati. Izlazimo. Dočekuju nas poznata lica, raširene ruke, zagrljaji i pokoja suza radosnica. Po treći put dolazimo u ovo mjesto i hotel. Slijedi večera i spavanje.

Drugi dan – Zoncolan (Conkolan) – najveće skijalište na dvije tisuće metara nadmorske visine. Mnogo je posjetitelja jer održavaju se Dani

livada. Žene i djeca skupljaju sijeno, stavljaju ga na sanjke i voze po travi. Od sijena prave velike kipove i razne figure. Mi smo u našim narodnim nošnjama pjevali i plesali hodajući po brežuljcima. Bilo nam je lijepo. Zatim slijedi ručak, opraštanje, stisak ruku, zagrljaji i poneka suza.

Na povratku kući, u autobusu, postavila sam pitanje voditelju našeg folklornog društva «Sesvečice» iz Podravskega Sela.

-Gospodine Cugovčan, kakvi su Vaši dojmovi o Sutriu?

-Pa, po treći put smo u istom gradiću, poznata lica, stari prijatelji... No, svaki put – nova iznenađenja, nova iskustva i dojmovi. Otkrivaju se novi vidici, nove spoznaje o životu i neistraženim znamenitostima. Nadajmo se da ćemo se ponovo sresti predstavljajući i dalje hrvatsku kulturnu baštinu i tradiciju našim dragim prijateljima Talijanima.

Marina Kolar, VII.c

Ovaj rad je predložen za LIDRANO 2007.

PUT U MEĐUGORJE

Sa svojom skupinom folklorista krenula sam na svetište u Međugorje koje je jako poznato po ozdravljenjima ljudi iz cijeloga svijeta. Petnaesti rujna 2006. godine u pola osam navečer, sva sretna zbog putovanja, nisam mogla dočekati autobus da se zaustavi ispred moje kuće. Kad god idemo na daleka putovanja, moja udruga moli kronicu i pjeva "Andeo

Gospodnji navijestio Mariji" za sretan put. Putovanje je bilo jako zamorno. Cijelu noć smo putovali, a u Međugorje smo došli u sedam sati ujutro. Svi pospani i jako umorni, nakon okrijepe za trideset minuta krenuli smo na brdo Križevac. Put na brdo bio je kamenit, blatnjav i mokr od kiše koja je povremeno padala. Do velikog križa na Križevcu popeli smo se za dva sata. Pred križom smo se pomolili, svi smo izmolili zajedno molitvu Oče naš. Poslije molitve krenuli smo dalje drugim putem po većem blatu, ali s manje kamenja. Do autobusa smo došli u jedanaest sati. Jako umorni sjeli smo na svoja sjedala i krenuli u "Oazu mira" koju su sagradili narkomani. To je jedno posebno mjesto u kojem se stvarno osjeća mir i spokoj u duši, gdje se čini da je Isus Krist nazočan u ljudskom obliku. U toj "Oazi mira" ne smije se pričati, već samo spokojno moliti u sebi. Oko Oaze mira su kućice u kojima žive narkomani, ljudi koji su se došli izliječiti od "pakla" droge. Poslije "Oaze mira" krenuli smo na Brdo ukazanja. Na tom se brdu Blažena Djevica Marija prvi put ukazala Luciji, Jacinti i Franji. Otpjevali smo pjesme "Uz miris ruže ljubice" i "Zdravo, Djevo, kraljice Hrvata", pomolili se i krenuli dalje. Autobusom smo došli do svojih apartmana, odmorili se jedan sat i zatim krenuli na ispovijed. Ispovijedalo se na mnogim svjetskim jezicima zbog ljudi iz cijeloga svijeta. Nismo se stigli pričestiti jer je bilo kasno pa smo otišli na spavanje. Ujutro u osam sati bio je doručak. Nakon doručka pošli smo u Crkvu svetoga Jakova na misu

na kojoj smo se pričestile. Poslije mise odlazak pred križ Kip Krista iz kojeg na lijevoj nozi "kaplju suze". Namojojbijeloj maramici, koju sam prislonila

na to mjesto, stvarno je ostala suza. Pomolile smo se i krenule na glavnu misu u jedanaest sati. Poslije mise skupili smo se oko kipa "Kraljice mira" koja se nalazi ispred Crkve svetoga Jakova s desne strane. Pred tim kipom molila sam se da me Ona očuva od svakoga zla, te da podari meni i mojoj obitelji zdravlje i mir Božji. Svi dirnuti, otišli smo u sobe po svoje stvari i s Božjim blagoslovom krenuli smo svojim domovima. Na putu prema kući stali smo u Sinju s namjerom da vidimo Svetište Gospe Sinjske. Putem smo izmolili sve četiri krunice pa pozaspali i u naše Sesvete stigli u dva sata noću. Moja prijateljica Mateja rekla mi je da joj je bilo jako lijepo, ali naporno, no da bi se ipak rado htjela vratiti u Međugorje kad bi god mogla. Tako je završio moj put u prelijepo svetište u Međugorju koje posjećuju ljudi iz cijeloga svijeta.

Monika Palačić, VII. c razred

Vijesti, vijesti, vijesti ...

Dani Općine Podravske Sesvete od 16. – 19. rujna

Naši su mještani na razne načine obilježili i ove jeseni Dane naše Općine. Najsvečaniji dan bio je utorak, 19. rujna o. g. kada je u 16,00 sati održana svečana misa u mjesnoj crkvi za sve naše župljane. Nakon toga slijedila je svečana sjednica Općinskog vijeća i Poglavarstva Općine na kojoj su sudjelovali i naši učenici, članovi školskog pjevačkog zbora kratkim prigodnim programom. Navečer - središnja proslava u velikoj sali gdje je bilo mnogo pjesme, plesa, zabave, a sve to uz pratnju « Podravske mužiakaša ». Veselje je trajalo dugo u noć jer su se mnogi željeli zabaviti. Tako smo i ove godine veselo proslavili Dane naše Općine.

Karolina Kolar, VI. d

Posjetili smo izložbu u Podravskim Sesvetama

U utorak, 19. rujna prije podne, naš razred (VI. d) posjetio je izložbu slika, skulptura i fotografija u maloj sali našeg sela, otvorenu povodom obilježavanja Dana Općine. Krenuli smo pješice na početku sata likovne kulture s učiteljicom Ivom Šklebar.

Posjetili smo izložbu da bismo vidjeli radove autora iz našeg sela i okolnih mjesta te da bismo obogatili naše likovno izražavanje.

Lucija Puača, VI. d

Kajkavski etno-kviz u Virju

U četvrtak, 9. studenoga 2006. godine Martina Tudić i ja, učenice VI. d razreda s našom mentoricom Zdenkom Posavac-Hanžek sudjelovale smo na XIV. kajkavskom etno-kvizu u Virju.

Martina i ja željele smo provjeriti svoje znanje kajkavskoga narječja i poznavanja etnografskoga blaga našega kraja. Na tom kvizu sudjelovalo je osam dvočlanih ekipa učenika od V.-VIII. razreda iz osam osnovnih škola (Molve, Drnje, Novigrad

Podravski, Đurđevac, Virje, Ferdinandovac, Gola i PŠ Podravske Sesvete). Iako nismo osvojile prvu nagradu – ljetovanje u Selcu, (bile smo « zlatna s r e d i n a ») važno je da smo se lijepo

zabavile i družile te nešto naučile, ali i doživjele još jedno novo i neobično iskustvo.

Ivana Škriljak, VI. d

Dani kruha

Učenici i učitelji naše škole obilježili su Dan kruha prigodnim programom u četvrtak 12. listopada ove godine. Gotovo svaki učenik donio je toga dana u školu kolače, kruh ili jesenje plodove koje je na kraju programa svećenik blagoslovio. U prigodnom programu nastupila je dramska skupina i zbor naše škole. Nakon programa i blagoslova učenici i učitelji blagovali su sve što je bilo na stolovima, ali nismo zaboravili ni stare, nemoćne i usamljene ljude iz našega sela kojima smo odnijeli kolače da se i oni zaslade.

Srdačno su nam zahvalili.

Ivana Škriljak, VI. d

Glavna urednica «Modre Laste» u našoj školi

U petak, 29. rujna o. g. u 19,00 sati našu školu posjetila je gospođa Željka Horvat-Vukelja, glavna urednica Modre laste i održala zanimljivo predavanje uz zorno predočivanje uređivanja časopisa za djecu - učenicima od V.-VIII. razreda, a sve u skladu sa HNS-om. Učenici su pozorno slušali i pitali sve što ih je zanimalo, ali i odgovarali na pitanja te zato bili nagrađeni prigodnim nagradama. Na kraju joj je jedna učenica u ime svih nazočnih zahvalila na svemu i uručila cvijeće za ovaj srdačan i zanimljiv susret.

Z.P.-H.

Naš izlet u Zagreb

Povodom Svjetskog dana učitelja 5. listopada učenici i učitelji naše škole posjetili su Muzej za umjetnost i obrt gdje su vidjeli opsežan stalni postav muzeja, ali i futurističku izložbu gospodina Ivce Propadala. Mnogo toga smo vidjeli i naučili u tom muzeju.

Nakon toga gledali smo izvrsnu kazališnu predstavu - Hasanaginicu u

HNK-u u režiji poznatog glumca i redatelja Mustafe Nadarevića koji je ujedno bio i glavni glumac (Hasanaga) dok je Hasanaginicu sjajno odigrala glumica Alma Prica. Osim njih dvoje bilo je tu još mnogo poznatih i izvrsnih glumaca kao što su: Leona Paraminski, Milan Pleština, Siniša Popović, Marija Kohn, Vanja Drach, Ivan Brkić te Ivo Gregurević koji se najviše svidio svojom glumom našim učenicima.

Svi smo bili oduševljeni ovom predstavom. Vratili smo se kući kasno, umorni i pospani, ali duhovno bogatiji i sretniji zbog svega što smo vidjeli, čuli i doživjeli u našem glavnom gradu.

Z. P. - H.

Državno natjecanje iz fizike

U četvrtak, 11. svibnja 2006. godine Margaret Ružman, ja i naš mentor prof. fizike Vlado Halusek krenuli smo na Državno natjecanje iz fizike na Vis. Kad smo stigli, smjestili smo se u hotelu Issa. Iako smo imale jaku konkurenciju, uspjele smo osvojiti prvo mjesto s praktičnim radom na temu: « Kemijske i fizikalne promjene ».

Vratili smo se kući u nedjelju, 14. svibnja obogaćeni još jednim lijepim iskustvom, velikim uspjehom i novim poznanstvima.

Martina Derežić, VIII. c

Obilježavanje Dana sv. Nikole

I ove smo godine, kao i svake do sada obilježili Dan sv. Nikole prigodnim programom 6. prosinca 2006. u 16.00 sati u našoj velikoj sali. Na početku programa voditeljice Petra i Lucija pozvale su sv. Nikolu da nam se pridruži, a on je svojim dolaskom razveselio sve učenike koji su mu burno pljeskali. Pokazali smo publici i svetom Nikoli što smo naučili tijekom prvog polugodišta pripremajući se za ovaj prigodni program. Najprije su naši najmlađi sve nazočne razveselili zabavnim recitacijama u čast dragom gostu – svetom Nikoli.

Zatim se program nastavio uz prigodne pjesme malog i velikog zbora, plesove folklorne skupine, igrokazom te plesom tri ritmičke skupine koje su oduševile publiku.

Na kraju je slijedilo ono najbolje – podjela darova djeci koja su kući otišla zadovoljna i sretna s obećanjem da će sljedeće godine biti još bolja.

Sandra Pavlović, VIII. c

Galovićeve jeseni

U četvrtak, 19. listopada 2006. godine okupili smo se u Društvenom domu u Starigradu kraj Koprivnice. Stigli su brojni učenici osnovnih i srednjih škola sa svojim mentorima kako bismo se svi zajedno prisjetili Frana Galovića, našeg poznatog podravskog pjesnika. U 15,30 sati skupina učenika i učitelja položila je vijenac ispred pjesnikove kuće njemu u spomen. Kada su se oni vratili u dom, započeo je prigodni program. Najprije su učenici njihove osnovne škole otpjevali i krasnoslovlili nekoliko lijepih pjesama. Nakon toga su uslijedile naše interpretacije poznatih Galovićevih pjesama. Zatim su nagrađeni najbolji učenici literarni i likovni radovi. Nakon toga predstavljen je učenici zbornik radova "Mali Galović". Iz naše škole nagrađene su dvije učenice: Ivana Škriljak, 6.d za interpretaciju Galovićeve pjesme Pod breskvama i Petra Šanatić, 8.c za poznatu pjesmu Kostanj. I naša mentorica prof. Zdenka Posavac-Hanžek također je dobila priznanje i knjige. Poslije programa nastavili smo druženje uz ukusne tradicionalne kolače i pića te pečeno kestenje. Nakon što smo se i ove godine na prigodan način sjetili ovog svima nama dragog pjesnika te se ugodno družili i zabavili, svi smo zadovoljni krenuli svojim kućama.

Petra Šantić, VIII.c

Posjet Galeriji Ivana Lackovića Croate

Učitelji društvene skupine predmeta naše škole posjetili su 25. listopada 2006. Galeriju Ivana Lackovića Croate u Batinskama. Nakon razgledanja izložbe učiteljica likovne kulture Iva Šklebar prikazala je život i rad ovog istaknutog likovnog umjetnika, predstavnika hrvatske naive, kolekcionara i bibliografa. Zatim smo pogledali intervju s Croatom, koji je 1988. godine, upravo u Galeriji koju smo posjetili, snimio Stjepan Jagić, također djelatnik naše škole. Pokojni Croatia bio je veliki optimist i čovjek vedra duha te radoholičar. Na kraju je prof. Marija Šipek pročitala pjesmu U spomen Ivanu Lackoviću Croati, koju je napisala naša poznata kiparica Ljubica Matulec iz Molvica. Ovom lijepom, ali tužnom pjesmom oprostili smo se od našeg dragog Croate uoči Svih svetih 2006. godine. "Ivane Lackoviću Croate, hvala Vam što smo živjeli u vašem vremenu!"

Z. P.-H.

26. smotra dječjega kajkavskog pjesništva "Dragutin Domjanić" Sveti Ivan Zelina - 2006.

U subotu, 28. listopada 2006. godine učenica VII.c razreda naše škole Veronika Zrinski sudjelovala je na natječaju učenika osnovnih škola zelinske Smotre dječjega kajkavskog pjesništva "Dragutin Domjanić" - 2006.

Veronika Birovčec, učenica V.c razreda i ja bile smo joj potpora, kao i njezina mentorica Zdenka Posavac-Hanžek. Veronika i ja sudjelovale smo na ovoj smotri svojim likovnim radovima koje je odabrala naša mentorica Iva Šklebar.

Na Smotru su pristigle 344 kajkavske pjesme iz 56 osnovnih škola, a 36 najboljih pjesama, među kojima je i Veronikina pjesma "Došla je proleć", interpretirano je na zelinskoj pozornici i objavljeno u ovogodišnjoj zbirci najboljih kajkavskih pjesama "Rascvele veje". (Rascvele grane)

Predsjednik ocjenjivačkog stručnog suda dr. Ivo Kalinski rekao je da je ove godine u pjesmama najviše naglašen optimizam, veselost i spontanost učenika.

Tijekom stanke zabavio nas je Kvartet tuba "XL" Zagrebačke filharmonije koji su izvodili skladbe poznatih kompozitora kao što su: G. Rossini, J. S. Bach, W. A. Mozart ...

Najviše ocjene stručnog suda dobila je pjesma "Pozabljena hiža", nagradu Večernjeg lista dobila je pjesma "Črepi", a nagradu glavnog sponzora "Iskre" dobila je pjesma "Kak da ne bi" dok je publika nagradila najvećim brojem glasova pjesmu "Vrgoji".

Bogatiji za još jedno novo iskustvo vraćali smo se u svoju Podravinu.

Elizabet Gašparov, VIII.c

Naš posjet mađarskoj školi

U petak, 2. lipnja 2006. godine rano ujutro uzbuđeno smo se ukrcavali u autobus.

Putovali smo u Mađarsku! Loše vrijeme nije nam moglo pokvariti raspoloženje. Nakon četrdeset minuta vožnje – već smo bili na granici. Uobičajena procedura, a onda smo nastavili putovanje prema našem cilju – Vajszlu. Kiša je jako padala kad smo stigli, ali unatoč tomu učitelji i učenici domaćini srdačno su nas dočekali. Raskomitali smo se u jednoj učionici, a okrijepili u njihovoj školskoj kuhinji. Nakon toga u školskoj dvorani započeo je prigodni program domaćina pripremljen za nas. Lijepo su pjevali i glumili. Zatim je naš zbor otpjevao nekoliko pjesama, a moja sestra i ja recitali smo pjesmice na mađarskom jeziku. Dobili smo veliki pljesak! Nakon programa započela su sportska natjecanja. Igrali smo nogomet i košarku. Nije važno tko je pobijedio, važno je sudjelovati i družiti se.

Poslije smo mogli raditi razne stvari različitim likovnim tehnikama. Baš nam je bilo lijepo i zanimljivo jer smo se družili s njihovim učenicima, ali i nešto novo naučili. Neki su se sporazumijevali « rukama i nogama », ali su se svi snalazili.

Brzo nam je prošao dan i morali smo se oprostiti od naših dragih prijatelja iz Mađarske. Krenuli smo kući punih ruku jer su nas domaćini obilato darivali i pobrinuli se da ne ogladnimo i ožednimo na putu do kuće. Hvala im na svemu, a osobito na gostoljubivosti.

Anton Ružman, VI. d i Margaret Ružman, VIII. c

Posjet Etnografskoj zbirci gospodina Cugovčana u Podravskim Sesvetama

Mi, učenici VI.d razreda sa svojom razrednicom Zdenkom Posavac-Hanžek posjetili smo 29. XI. 2006. godine Etnografsku zbirku gospodina Josipa Cugovčana u Podravskim Sesvetama. On nam je rado pokazao starinsku seosku kuću izvorno opremljenu i namještenu kao u davna vremena. Rekao nam je mnogo zanimljivih podataka koji su nas pomalo iznenadili, a neki čak i nasmijali.

Ovu jedinstvenu etno-kuću posjetili smo da bismo vidjeli i čuli kako su nekada živjeli naši pradjedovi i prabake. Bilo nam je jako zanimljivo ući u takav prostor i vratiti se, bar na kratko, u daleku prošlost koju nam je izuzetno vjerno uspio dočarati i približiti gospodin Josip Cugovčan.

Hvala mu na tom osobitom doživljaju.

Martina Tudić, VI. d

Bili smo u Koprivnici

Dana 29. svibnja 2006. godine članovi školskog pjevačkog zbora iz Podravskih Sesveta, naša voditeljica Kristina Benko i razrednica našeg razreda Zdenka Posavac-Hanžek bili smo na 36. glazbenim svečanostima mladeži koprivničke Podravine. Putovali smo autobusom. Svečani program počeo je u 15,00 sati u Dvorani «Domoljub» u Koprivnici i trajao je dugo jer su nastupali pjevački zborovi iz vrtića, osnovnih i srednjih škola naše županije. Nakon programa, zakuske i druženja krenuli smo kući, sretni što smo tamo sudjelovali jer smo se zabavili i pokazali kako lijepo pjevamo, ali i čuli druge zborove u čijem smo pjevanju uživali.

Petra Troha, VI. d

Velike misli malih glavica!

MALA ŠKOLA:

KLOŠTAR PODRAVSKI
PODRAVSKE SESVETE
PRUGOVAC
KOZAREVAC

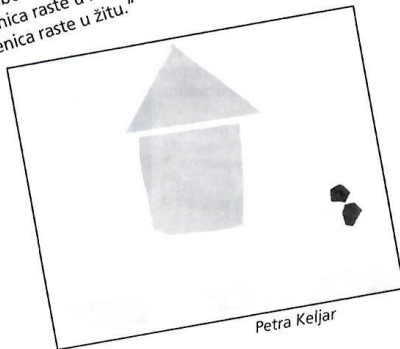
VODITELJICE: VESNA BAN
TANJA BRITVIČ

DANI KRUHA

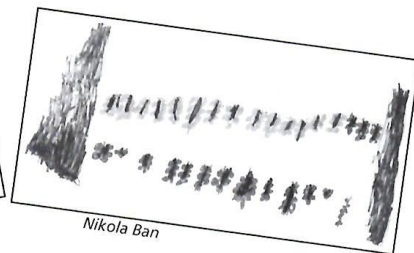
- BORNA Š. – „Brašno dobijemo od šećera.“
LOVRO Š. – „Pšenica raste na livadi.“
BORNA Š. – „Meni su pobrali pšenicu i stavili u škrinju za zamrzavanje. Tam gde je led.“
DANIJEL Š. – „Dan kruha slavimo kad nemamo Dan gumenih bombona.“
ROBERT Š. – „Pšenica raste u kukuruzu.“
ROBERT Š. – „Pšenica raste u žitu.“

Veronika Miloš

Petra Keljar

Nikola Ban

HIGIJENA

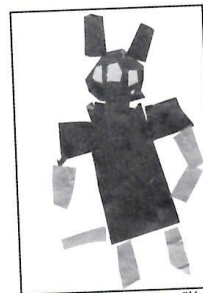
- DOROTEJA K. – „Higijena je ono u zubima.“
DORIAN K. – „Povrće je banana. Povrće je višnja.“
BORNA Š. – „Higijena je dok se delaju slike.“
BENEDIKT D. – „Higijena je slična lišici.“
MERI F. – „Higijena je krema, bolest.“

VINOGRAD

- ADRIJAN T. – „U vinogradu rodi vino.“
LOVRO Š. – „Od mošta se usereš u gaće.“
IVAN P. – „Idemo svi u kugove. (krugove).“
DORIAN K. – „Ajde ti zavijaj (navijaj) za mene.“

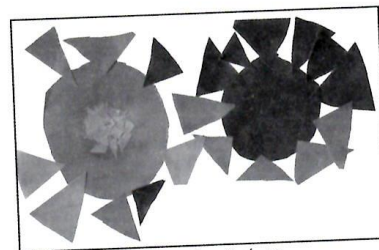
Antonio Ivanović

Martina Komšić

O SVEMU POMALO

- DORIAN K. – „Danas učimo ravne i zakružene (zakrivljene) crte.“
DANIJEL Š. – „Opljačkali su Đurđevca.“
IVAN P. – „Sutra smo bili u Vukovaru“
LUKA S. – „Imat ti tega vaga u penici.“
(Imaš ti svega vruga u pernici.)
IVANA S. – „U polju se bere grožđe.“
DOROTEJA K. – „Sada budemo crtali likovni (likove).“
DORIAN K. – „Gle kaj smo mi već pocrtali (nacrtali).“
IVAN P. – „Kam ti se žuri? Jel moraš k curi iti?“
DANIJEL Š. – „Jel ti se žuri na trambaj?“
ROBERT Š. – „Domaće životinje žive u zooškolom vrtu.“
MISLAV D. – „Domaće životinje žive u šumi.“
ADRIJAN T. – „Guske koje lete zovu se labudi.“
LUKA R. – „Mlado od konja zove se riba.“
KARLA K. – „Mlado od kože zove se ovan.“
PETRA K. – „Koza se javlja tak' da kozira.“
KARLA K. – „Svinja hrče (rokče).“
L. P. – „Ko mi posudi mamaricu?“
V. T. – „V mandarinu ima puno voća.“
M. T. – „Idemo se igrat ono kaj čepčemo.“

Viktorija Čurić

Svaštarije - maštarije

Domovina

Volim zelenu goru
i ribu u plavome moru.
Volim pčelu na cvijetu
i lastu u visokom letu.
Volim domovinu svoju
kao dobru majku moju.
ANAMARIJA KOVAČIĆ,
4.a razred
Kloštar Podravski

Leptir

Leptir leti visoko
kao šareno oko.

Leptir leti, vjetar ga nosi
vidjela sam ga na jutarnjoj rosi.

Jedno je krilo plavo,
a drugo je šareno -
oba su lijepa.

MARIJA ŠOLINIĆ,
2.razred PŠ Suha Katalena

PISMO LISCU

Dragi lišče,
Poručujem ti da se odseliš iz ove šume,
jer stalno varaš životinje. To tako ne ide.
Moraš naučiti biti pristojan i dobar prema
životinjama. Naučit ću te još jednu stvar:
„Ne jedi previše mesa, jer ćeš se udebljati i
razboljeti. Na jelovnik stavi gljive i šumsko
povrće. Nikad ne hvataj vjeverice, one su
lukavije od tebe.

Tvoja prijateljica Maja!
MAJA RADELIĆ,
3. a razred

Hura

Hura što nismo imali škole!
Hura za sve koji se vole!
Hura za stare ljude, koji još žive!
Hura za voće i za šljive!
Hura što sušiti lišće!
Hura što pada tiše!
Hura što ukrašavamo bor!
Hura što svijetli dvor!

ROBERT POSAVEC,
3.razred Podravske Sesvete

MOJA MEDENA

Moj kućni ljubimac je
mala mačka po imenu Medena.
Njena dlaka je šarena – bijela, crna i
narančasta. Voli se maziti i prede kad
je milujem. Zna loviti miševе i igrati
se loptom. Medena uvijek ide spavati
u svoj mali, mekani krevetić, a ja je
prije spavanja pomilujem jer inače ne
može zaspati. Ona je sretna kada se
dodem igrati s njom i kad je kupam u
čistoj vodi. Mojoj maloj maci najdraže
je kad joj dobacim neki zalogaj u
vrijeme ručka.

LAURA LONČAR
2. razred, PŠ Prugovac

Marijana Rep, 2.razred

MAČAK ŽUČO

Moj mačak Žučo
kad na stup skoči,
razrogači svoje oči,
nakostriješi rep,
pa misli da je
njegov cijeli svijet.
On voli miševе loviti,
pa čak se s njima
i poigrati.
Ne voli pse sretati,
jer onda se mora
po vočkama kretati.
Jako ih se boji
pa mu nisu po volji.

JELENA HALAPA
2. razred, PŠ Prugovac

Jednog zimskog dana

Probudili se jednog zimskog dana dječak i djevojčica.
Pošli su u šetnju pješčanim putem. Kada su šetali, počeo
je puhati hladan vjetar i padati bijeli, sitan snijeg.
Ugledao ih je mali medvjedić i pozvao u svoju toplu spilju.
Tamo je bio tata medvjed. On je spavao zimski san.
Ondje su ostali sve dok nije hladan vjetar prestao puhati.
Pili su mlijeko i spavali. Vjetar je prestao i djevojčica i
dječak su krenuli kući. Kad su stigli, mami i tati su pričali
kako im je bilo na putovanju.

LUCIJA ŠERBEDIJA, 4.razred Podravske Sesvete

Pustolovine Č i Ć

Jednom su putovali Č i Ć i došli su do jedne kuće.
U njoj su bili dječak Ćiro i djevojčica AnČica.
Č i Ć su hodali šumom pa šuštavom lišču i odjednom
su ugledali nešto bodljikavo. To je bio ježić Šarkić.
On ih je odveo svojoj kući. U kući je bila ptičica.
Popili su Čaj, otišli po psiČa i penjali se po drveću.
Č je poklonio braČi žliČicu i vreću punu šarenog lišča.
U šumi su naišli na duČan i kupili pokrivaČ, jastuČić i stoliČ.
Na putu kući vidjeli su kopaČicu na polju. Pozdravili su je i
veseli i sretni stigli kući.

ROMANA MATOČEC,
4.razred Podravske Sesvete

Automobil

Auto mali juri,
njemu se uvijek žuri.

Auto skače kao malo mače.

Autić je drag
da se u njega zagleda svak.
SILVIJO GABARIĆ,
2. razred PŠ Suha Katalena

LOPTA

Ima jedna lopta
kotrlja se i skače,
hoda i trči,
a sve naopačke.

Trči tako brzo,
skače tako jako,
ali ipak zna
hodati polako.

Ta lopta šarena,
i sva u sjaju,
kada se trnu primakne
doći će svome kraju.

PETRA POSAVEC,
4. razred, PŠ Prugovac

Moje radovanje

Radujem se kad je lijep dan
i kad sanjam dobar san.
Radujem se kad u školi dobijem pet
i kad je sretan cijeli svijet.
Volim kad dobijem džeparac od roditelja
i poklone od prijatelja.

JOSIP ŠOKEC,
3.razred Podravske Sesvete

Moja torba

Moja je torba, zamislite, još beba. Ima samo tri mjeseca. Plave i sive je boje.
Ima tri pretinca i dva mrežasta sa strane. Ima i dva siva remena. Moja torba,
iako je mala, nosi sve moje knjige. Voli nositi boje i drugi pribor. Ne voli kad
grubo postupam s njom i zato ja pazim na nju. Iduće godine moja će torba biti
malo starija pa će moći nositi knjige za 5. razred. Do tada ćemo se moja torba i
ja družiti i biti prijateljice.

Torbe vole da ih se voli i zato i vi volite svoju torbu!

VERONIKA KOLAR, 4. razred PŠ Kozarevac

Jesen nam je

KRUH

Kruh pšenični ili raženi
naš je svagdašnji,
tako naši stari kažu.

Peče se posvuda,
ali najbolji je
iz bakine peći stare.

Po cijelom svijetu
on prijatelje ima
pa se štima.

Peče se iz dana u dan
i njemu nikako
ne smije doći kraj!
*MARINELA MATANČIĆ,
4. a razred*

SELO

Moje selo je lepo,
v njemu ima sega
ravnice i brega.

Ljudi zemlje orju,
gorice rede,
dok majke doma
obeda spreme.

Deca v školu idu,
učiteljke ih vuče,
oni nikaj ne slušaju
pa v reštu ostaju.
*PETRA POSAVEC,
4. razred, PŠ Prugovac*

Anamarija Kovačić, 3.r. PŠ Prugovac

KLET...

U Suhoj Kataleni, u Boriku, na zelenom brežuljku, stoji lijepa, mala klet. Tihi klopoteć, čije je zvono spremljeno budući da je berba gotova, tužno dočekuje svoje goste. Miris mošta koji će uskoro postati vino osjeća se u zraku. Toplo sunce grije nas dok sjedimo pred malenom kleti. Pet crnih, starih prozorčića otvaraju pružaju nam predivan pogled na raznobojnu prirodu. Velika se drvena vrata otvaraju i puštaju nas u klet. Stara peč, drvena klupa, stolci, police, strpljivo čekaju stare i nove posjetitelje. Velika terasa mjesto je za uživanje i odmor kraj kleti. S terase gledamo još uvijek zeleno već obrano trsje. Osjećamo se sretno, razigrano i slobodno. Uživamo promatrajući klet i prirodu koja ju okružuje.

UČENICI 3. i 4. r. PŠ Suha Katalena

Kruh

Kruh se smije,
dok vatrića ispod njega grije.
A kad topao jastučak biva
uvijek nešto sniva.

*STJEPAN LIPKOVAC,
4.a razred Kloštar Podravski*

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI

Kruh je jelo koje blagujemo,
kruh je jelo koje darujemo.

Kruh se mijesi od brašna,
a njemu dodajemo i kvasca.

Kruha ima raznih vrsta.
ali sa svakim slavimo Krista.
ANA SABOLIĆ, 4. b razred

KRUH U PEKARI

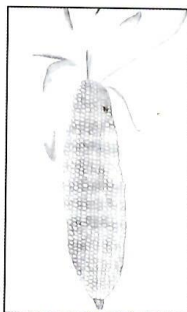
Kukuruzni je maženi,
a raženi je traženi.
Bijeli je kao snijeg,
crni je kao brijeg.
Jedan žuti, drugi bijeli,
a svi su rumeni.

*IGOR JUŠTA,
4.b razred*

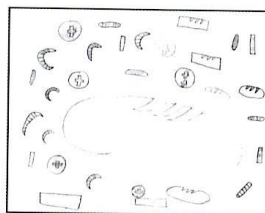
KROZ PROZOR GLEDAM...

Prošlo je ljeto, a to znači da nam je stigla jesen. Kada se ujutro probudim, vidim kako se po poljima vuče gusta magla. Nema lastavica, a i rodino gnijezdo je prazno. Lišće je bilo zeleno, a odjednom kao da ga je slikar obojio u žutu boju. Vjetar ga raznosi na sve strane.

*LEA PAVLOVIĆ,
2. a razred*

Dean Martinović, 3.r.
PŠ Suha Katalena

Tihana Ban, 2. r.
PŠ Prugovac

Kasno ljeto u ravnici

Krajolik se žuti
ljeto jesen sluti.
Crvene se makovi,
a suncokret se žuti.
Kraj moj jesen sluti.
I ptice u hlad bježe
vješto prave gnijezda
za večeri snježne.
*IGOR HOBOLJA, 4.a razred
Kloštar Podravski*

Lastavica

Vrućih dana više nema,
lastavica na put se sprema.
Na put težak, na put dug
u topli kraj, na topli jug.

*DANIJELO PAJSKA,
2. razred PŠ Suha Katalena*

Petra Mihaljević, 3.r.
PŠ Suha Katalena

Anamarija Kovačić, 3.r. PŠ Prugovac

JESEN

Na livadi stoji jedno stablo. Jako je puhao vjetar i raznosio raznobojno lišće. Trava je bila žućkasto – zelena. Čulo se šuštanje lišća. Bio sam tužan. I vjetar je bio tužan jer je otišlo ljeto.

STJEPAN SMRČEK, 3.a razred

LISTOPAD

Kiša stalno pada,
evo nama listopada.

Lišće šušti, šušti,
a kiša stalno pljušti.

Polako stiže zima,
sunce sve manje
svoj sjaj ima.

*KATARINA
MEDUREČAN,
3. razred, PŠ
Podravske Sesvete*

KASNO LJETO

U pšeničnom klasu
sunce sja.

Makov se cvijet
plemenito crveni.

Suncokret se žuti,
a kasno ljeto se ljuti.
*BARBARA MAROČIĆ,
4. a razred*

DVORIŠTE

Veliko dvorište
nigda neje prazno.
V njemu pajceki
po blatu se šeću,
a kokoši v kokošinju
perje razmeću.
Dok cucek zalaje,
znak nam daje
da neki sused je došiel.
Tek dok noć opame,
v njemu si,
pa čak i dvorište zaspi.
*MIHAEL BUŠETINČAN,
4. razred, PŠ Prugovac*

Ivan Blaž Pavlović 2.r.

darovala...

PROMATRAMO I OPISUJEMO . . .

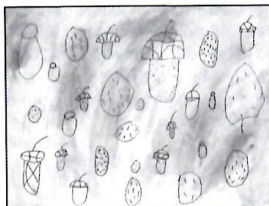
Izašli smo van.
Ogrijalo nas je toplo sunce. Začuli smo cvrkut ptičica.
Osjetili smo lagani povjetarac kako se igra u našoj kosi.
Ugledali smo beskrajno zelenilo.
Zelena i mekana trava pozivala nas je na igru.
Tajnovita šuma skrivala je različita bića - velika i mala,
opasna i dobra.
Dubok potok Katalenčica sjajio se na suncu.
Miris cvijeća širio se cijelim selom.
Priroda je nešto najljepše što nas okružuje.

Učenici 3. razreda PŠ Suha Katalena

Jesen

Jesen je lijepo godišnje doba. U jesen je hladno i pada lišće.
Često pada kiša, a jutro su maglovita.
Ljudi u jesen beru kukuruz i voze drva za zimu.
Jesen je u mom zavičaju lijepa. I meni je lijepo u jesen.

MARIJA ŠOLINIĆ, 2. razred PŠ Suha Katalena

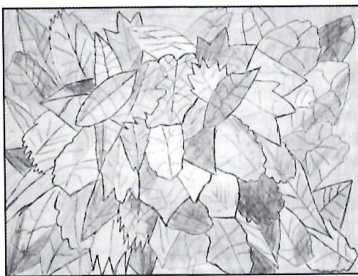

*BORNA ŠKRILJAK,
1. r. PŠ Podravske Sesvete*

Stiže tužna jesen

Jednoga dana, zapravo zadnjeg dana ljeta, vjeverica Dugorepa je prikupljala hranu za zimu i nešto je čula. Čula je kako se lastavice spremaju na put u toplije krajeve. Dugorepa je obavijestila ostale. Drugoga dana, zapravo prvog dana jeseni, lastavice su zamolile prijatelje da se okupe na livadi. Lastavice su im rekle da krećuna put. Svi su se rasplakali, čak su i lastavice pustile jednu suzu. Spremile su svoje kovčeg i pozdravile se s prijateljima. Zeko Pahuljić je bio jako tužan jer se s lastavicama najviše družio. Lastavice su obećale svojim prijateljima da će im nešto donijeti ida će se ponovno susresti na proljeće. Raširile su krila i odletjele u tople krajeve, a na livadu je došla prava, hladna jesen.

ROMANA MATOČEC, 4. razred Podravske Sesvete

*Mateja Belec,
3. r. PŠ Prugovac*

Kroz prozor gledam dolazak jeseni

Stigla nam je lijepa jesen. Jutra su maglovita.
Na travi ima puno rose. Sunce grije i puše lagani vjetar.
Sa grana drveća pada lišće. Lišće je žute i smeđe boje.
Jabuke su crvene i zrele, pa ih moramo pobrati za zimu.

PETRA JELUŠIĆ, 2. a razred Kloštar Podravski

LISTOPAD

Listopad je. Svakim danom postaje sve hladnije. Jutra su maglovita i tmurna. Stabla polako ostaju bez svojeg zelenog lišća. Vrtovi su pusti i prazni, svi plodovi su spremjeni za zimu.

Listopad je pun kiša i vjetrova. Uskoro će i prvi mrazovi. Ljudi prikupljaju drva za ogrjev. Na poljima, kao da prkose hladnoći stoje još samo stabljike kukuruza. Ni njih uskoro neće biti.

U daljini čujem graktanje vrana i cvrkut promrzlih vrapčića. Ptice selice odavno su odletjele u neke toplije krajeve. Kada padne kiša osjetim miris svježine. Priroda miruje.

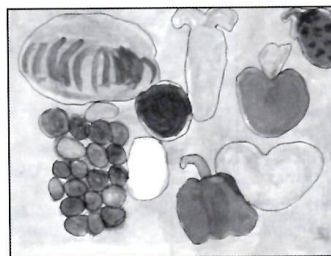
MATEJA BELEC, 3. razred, PŠ Prugovac

Jesen

U jesen je lišće crveno - žuto. Puše vjetar i raznosi lišće po livadi. Lišće je suho, grane su suhe. Šuma se njiše. Ljudi u jesen beru grožđe i kukuruz.

Volim jesen zato što puše vjetar.

DANIJELO PAJSKA, 2. razred PŠ Suha Katalena

*MARINA HORVAT,
2. r. PŠ Suha Katalena*

Kroz prozor gledam dolazak jeseni

Stojim kraj prozora, ja i moja mama. Promatramo kako nam je stigla jesen. Promatramo stabla, ulicu i cestu. Zaključujemo da je sve nekako usamljeno. Vjetar šušti, nosi lišće koje je dobilo lijepu žutu boju. Ljudi jure u berbu vinograda i sve je nekako živahno. Ptice cvrkću na granama i igraju se sa plodovima krušaka i jabuka. Lastavice, male plave ptičice, posjedale su na žice i čekaju odlazak u tople krajeve.

Na krošnjama stabala urodili su plodovi koje treba obrati.

ANDREA SKELIN, 2. a razred, Kloštar Podravski

*Magdalena
Halusek,
IV. r.
PŠ Podravske
Sesvete*

Kasno ljeto

U mom vinogradu sazrijelo je grožđe.
Vjeverice sakupljaju zrele plodove oraha i lješnjaka za hladnu zimu. Još je uvijek ugodno i toplo šetati po prirodi. Žuta boja lišća govori nam da jesen dolazi.

ANAMARIJA KOVAČIĆ, 4. a razred Kloštar Podravski

Život je radost

Moja prijateljica Marija

Moja prijateljica se zove Marija. Ona ima smeđu kosu, smeđe oči i visokog je rasta.

Ima devet godina i ide u treći razred kao i ja. Voli puno čitati, pisati pjesme i priče. Uvijek, kad dođem k njoj, mi pišemo i crtamo.

Za vrijeme školskih praznika često smo bile zajedno. Samo bi nazvale telefonom i već bi se našle u igri. Glumile smo dvije sestre i pravile se da idemo na more. Jednom smo cijelo dopodne "pekale kolače" u pijesku, a na kraju smo pozvale roditelje i prijatelje na čašćenje. Najljepše su nam šetnje u obližnjoj šumi. Veselo smo brale cvijeće i nosile ga mamama. Baš zbog Marije praznici su mi prošli lijepo, kao u snu.

Ona je dobra i brižna prijateljica. Uživam biti u njezinoj blizini jer je jako draga djevojčica.

Jako sam sretna što je Marija moja prijateljica.

HELENA ŠTUKAR, 3. razred PŠ Kozarevac

MOJA PRIJATELJICA

Ona je dobro crtati znala, Jednoga je dana nacrtala mrava.

Taj mrav je debeli bio, iako jesti nije htio.

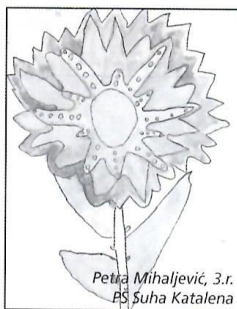
Nacrtala je još i mačka.

Mačak je mršav bio, iako je jesti htio.

Nacrtala je i jedan cvjetić, bio je lijep kao leptir.

Zadovoljna je i vesela bila moja prijateljica Valentina.

LAURA LONČAR,
2. razred. PŠ Prugovac

Moja prijateljica Lucija

Moja prijateljica se zove Lucija. Ona ima zelene oči i smeđu kosu. Često se igramo.

Lucija je dobra i uvijek mi pomaže. Kad dođem k njoj čitamo, crtamo i slušamo pjesme.

Luciji je nadimak Luci. U školu idemo zajedno. Rijetko se posvađamo, ali se uvijek i pomirimo. Ona zna jednu brojalicu koja se zove Eti peti. Ona je meni najbolja prijateljica.

VALENTINA MIHALJEVIĆ,
4. razred PŠ Kozarevac

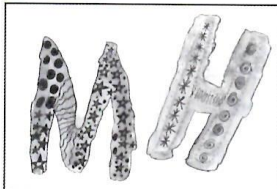
Pomogla sam prijateljici

Jedne subote, u mom dvorištu igrala sam se sa svojom prijateljicom Ivanom iz Koprivnice. Ivana je imala novi mobitel koji je u toj igri izgubila. Odmah se rasplakala i otrčala pozvati svog tatu. Ja sam otišla tražiti mobitel i ubrzo sam ga pronašla pokraj ograde. Odnijela sam mobitel Ivani koja je odmah prestala plakati. Ivana i njezin tata, koji je već krenuo u potragu, lijepo su mi zahvalili. Ja sam bila sretna jer sam pomogla Ivani da opet ima mobitel.

ANA VUČAK, 2. a razred Kloštar Podravski

Laura Rodak, 3. a r.

Marina Horvat, 2. r.
PŠ Suha Katalena

Razmišljam...

Kad u svojoj sobi pišem dnevnik uvijek razmišljam o svojoj budućnosti. Kakva će ona biti? Hoću li biti sretna, zdrava, sretno zaljubljena? Hoću li se udati, imati djece ili ću za nekim cijeli život tugovati?

Htjela bih da moju budućnost čine, moja zdrava i lijepa djeca, muž koji je dobar i brižan prema meni i našoj djeci. Htjela bih završiti školu i raditi u banci da svojoj djeci mogu pružiti sve što žele. Htjela bih da moji roditelji i moja sestra dugo žive. Razmišljam, hoćemo li moja obitelj i ja biti zdravi, jer zdravlje je najvažnije u životu.

Razmišljam, hoću li biti dobra kćer, mama i prijateljica, hoće li mi djetinjstvo i život dobro proći.

Razmišljam o tome kako moju budućnost čine ljudi koje ja volim i koji mene vole.

PETRA ŠKUDAR, 4. razred PŠ Suha Katalena

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je najljepše što se može dogoditi. Pomaganje dragoj osobi važno je za prijateljstvo. Meni puno znači kada mogu pomoći svojoj prijateljici, a sretna sam i kada ona pomogne meni. Neke osobe iznevjeru svoje prijatelje, tada to i nije neko vrijedno prijateljstvo. Važno je čuvati prijateljeve tajne.

Moja najbolja prijateljica je Mateja. Uvijek si pomažemo i sve dijelimo. Ako se slučajno i posvađamo, to vrlo kratko traje. Sretna sam i volim svoju prijateljicu!

ELENA MARENIĆ
3. razred PŠ Prugovac

ŽIVOT – NAJVEĆI DAR

Život je najveći dar! Treba ga dobro iskoristiti jer, na žalost, svi ćemo jednog dana umrijeti. Svaki život ima lijepih, ali i ružnih trenutaka. Lijepe treba dugo pamtit, a ružne što prije zaboraviti. Kada smo već dobili život na dar, potrudimo se ispuniti ga ljubavlju, prijateljstvom i dobrotom. Pomažimo jedni drugima u teškim trenucima, veselimo se zajedno najsretnijim događajima. Koliko god život bio težak, ako u njemu nema ljubavi i prijateljstva bit će nam još teži.

PETRA POSAVEC,
4. razred, PŠ Prugovac

Pomogla sam susjedi

Imam susjedu Mariju. Ona je bolesna. Boli je noga i teško hoda. Često odem k njoj. Tada pričamo, igramo se i pomognem joj. Uvijek joj donesem sve što treba. Ona je sretna kad joj pomognem. I ja sam sretna kad mogu pomoći.

ANA ŠIMUNKO, 2. a razred Kloštar Podravski

Moje sutra

Sjedim usamljena i razmišljam o životu – kako ću završiti školu i fakultet, kako ću biti sportašica...

Putovat ću oko svijeta, natjecat ću se i bit ću slavna.

Posjećivat ću mnoge gradove i države. Bit ću jako vesela.

Željela bih biti učiteljica matematike. Poučavat ću djecu

u osnovnoj školi. Pomagat ću im s veseljem.

Dok o ovome razmišljam čujem mnoge glasove – navijače i veselu djecu. Svi oko mene su veseli i ponosni.

Osjećam kako me svijet treba. Potrudit ću se ostvariti ono što se od mene očekuje. Tada će cijeli svijet biti veselo i vladat će mir u mojem srcu i svuda oko mene.

MATEA MARTINOVIĆ, 4. r. PŠ Suha Katalena

Neozbiljni djed

Moj djed Jozo ima dva traktora i stari motor. On mi dozvoli da zajedno vozimo. Ja rukama držim volan i nogama dajem gas.

Djed zna svirati i ima puno instrumenata. Kada je veseo svira harmoniku, a ja lupam po gitari. Zajedno pjevamo pjesme "Lakukarača" i "Beži Jankec".

Djed Jozo je i pravi lovac. On priča lovačke priče. A ja sam još mali pa mu sve vjerujem.

MATIJA KIRIN, 2.r. Kloštar Podravski

Nestašna baka

Moja baka se zove Cila. Ona ima puno godina.

Strašno zaboravlja kuda nešto stavi. Jednom je rekla da joj je netko uzeo džezvu za kavu. Poslije ju je našla, a ja sam joj rekla da bolje pamti kuda nešto stavi.

PETRA JELUŠIĆ, 2.a razred Kloštar Podravski

Nestašni bratić

Moj bratić zove se Alen. On uvijek pravi nestašluke. Penje se na prikolice i traktore i uvijek nešto potrga. Jučer je sjedio u traktoru i zapalio ga. Svi su se uplašili, ali je ipak sve dobro završilo. Tako on svaki dan napravi nekakav nestašluk.

NIKOLA MIHALIC, 4.razred Kloštar Podravski

Moja baka

Moja baka živi u Novom Virju. Zove se Ivka. Živi sama. Ima jednu mačku i nekoliko kokoši. Moja je baka dosta bolesna pa joj često svi idemo pomagati u svakojakim svakodnevnim poslovima. Baka je uvijek jako sretna i zadovoljna kad mi dodemo kod nje.

SARA RITONJA, 2.a razred Kloštar Podravski

Marinela Grgić, 4.r. PŠ Prugovac

Moja obitelj je sjajna

Moja obitelj je brojna. Nju čini sedam članova. To su djed i baka, tata i mama, braća Danijel i Luka i na kraju ja. Najstariji je djed Ivo, a najmlađi brat Luka. Djed i baka su u mirovini i još se bave poljoprivredom. Tata radi na pilani, a mama je kućanica. Moja se mama brine o meni i mojoj braći. Ona nam kuha, pere i otprema bracu i mene u školu. Mlađi brat Danijel i ja volimo se zajedno igrati. Ponekad se posvadam, ali se i brzo pomirimo. Mlađi brat Luka ima dva mjeseca i draga je beba.

Volim ga promatrati kada ga mama presvlači, hrani i kupa. Igrati se još ne zna, ali zna se smijati kad mu pričam i gugutati kao mali golub. Djed i baka nam ponekad daju novac, a ja si kupim slatkiše ili nešto drugo za jesti.

Volim svoju obitelj jer je brojna i uvijek vesela. Mi smo najsretniji ljudi na svijetu.

HELENA ŠTUKAR, 3.razred PŠ Kozarevac

Moj djed

Moj djed se zvao Stjepan. Bio je dobar prema meni. Pustio me k prijateljima i igrao se sa mnom. Pazio me da me ne pogazi auto. Ponekad me i tukao po guzi zato što nisam bio dobar.

Volio sam svog djeda zato što je bio dobar i pažljiv prema meni.

DANIJELO PAJSKA, 2. razred PŠ Suha Katalena

Moja je mama medicinska sestra

Moja se mama zove Ružica. Ima 37 godina. Po zanimanju je medicinska sestra. Niskog je rasta. Moja mama ima smeđu kosu i zelene oči. Voli puno pričati. Kad nešto posprema zamoli i mene da joj pomognem. Voli čitati knjige. Završila je medicinsku školu i sada radi u bolnici u Virovitici. Na poslu pomaže ljudima koji su bolesni. Ja mislim da je moja mama najbolja mama. Jako je vrijedna i puno pomaže bolesnicima.

VERONIKA KOLAR, 4.razred PŠ Kozarevac

MOJA BAKA

Mojoj baki ime je Terezija. Ima crnu kosu i smeđe oči. Voli domaće životinje: zečeve, kokoši, patke mačke i pse. Ona puno radi u vrtu, ali uvijek pronade vremena i za mene. Kuha mi ručak i sprema me u školu. Moja baka je jako vrijedna i dobra baka!

ALAN UREMOVIĆ, 2. razred

Moj djed

Moj djed se zove Stjepan. Radi poslove na zemlji, ali ipak kad dodem k njemu, uvijek pronade vremena i za mene. Kad sam kod njega igra se sa mnom što god poželim. Mogu ga pohvaliti jer je najbolji djed na svijetu. Ja ga jako volim.

ANA VUČAK, 2.a razred Kloštar Podravski

Moja baka

Moja baka zove se Marija. Ona je dobra jer se voli sa mnom igrati.

Jednom kad smo igrali nogomet, baka je igrala u klompama. Dok je pucala, zamahnula je jako nogom. Promašila je loptu, a klompa je odletjela u gol. Svi smo se smijali.

MATIJA KIRIN, 2.a razred Kloštar Podravski

Marta Rep, 1. r. PŠ Podravske Sesvete

Petar Troha, 1.r. PŠ Podravske Sesvete

Jelena nikad nigdje ne griješi
Martina se svim dečkima smiješi
Ni Marta nema ništa protiv,
Luciji je to motiv,
Da može filozofirati,
Lorenu kad je ljuta nemojte dirati
(mogla bi vas masakrirati),
a Maja će nam svima nešto odsvirati.
Iva je malo premala
Ana bi za Miju sve dala,
Saška nikad ne šuti
To našu razrednicu jako ljuti.

Ni s dečkima stvar nije najbolja,
oni rade što ih je volja.
Budrović u svojoj gostionici pije,
Roy se svemu smije.
Mijo je zavodnik pravi,
Ritonju muče problemi u glavi.
Marko i Belec samo šute.
Alen u sebi stalno mrmlija.
Darijo pod satom brblja.
Franjo je genijalac pravi
I on je tu da nam prosjek popravi.
Mi bi za školu dali sve,
samo da se što prije maknemo od nje.

VIII. b

MI SMO RAZRED VIII.B

NAJZNAČAJNIJE REČENICE I MISLI:

NA SATU RAZREDNIKA:

UČITELJICA: "ŠTO BISTE ŽELJELI POSTATI KAD ODRASTETE?"

JAVI SE ROY: "DOK ODRASTEM HTIO BIH POSTATI SVEMIRAC."

NA SATU VJERONAUKA:

UČITELJICA: "TKO JE BIO ISUS?"

ROY: ISUS JE BIO VELIKI OSVAJAČ."

IVAN BUDROVIĆ POD MATEMATIKOM PJEVA

UČITELJICA: "TKO TO PJEVA DOK JA OBJAŠNJAVAM?"

MIJO: "PA TO JE MUHA, UČITELJICE!"

SAT LEKTIRE:

IVAN BUDROVIĆ PREPRIČAVA KNJIGU

„SLAVONSKA ŠUMA“

UČITELJICA: "ALI IVANE, JOŠ NAM NISI REKAO

KAKVA JE TO

ŠUMA BILA!"

IVAN: „DRVENA“

FIZIKA

UČITELJ: "OD ČEGA SE SASTOJI VODA?"

RITONJA: "VODA SE SASTOJI OD MOLEKULA DNK I RNK."

BIOLOGIJA

UČITELJICA: „KAKO JE GLJIVA GRAĐENA?"

BUDROVIĆ: "GLJIVA IMA TUČAK."

RASPRAVA O BAKTERIJAMA:

MAJA: "BAKTERIJE SE PROMATRAJU KROZ GRAFOSKOP..."

DARIJO KOBALI: "GODINA IMA 30 MJESECI..."

BIOLOGIJA:

UČITELJICA: "ŠTO SE NEPRESTANO DOGAĐA U PRIRODI?"

ALEN: „ZEMLJA KRUŽI OKO SVOJE OSI."

HRVATSKI:

UČITELJICA: "KAKVE GLAGOLSKE NAČINE IMAMO?"

MIJO: "IMAMO TRI SUVREMENA GLAGOLSKA NAČINA..."

glavna je, a i dobra pa joj dajemo plus pet!

zajednička slika

I KAD PROĐU GODINE I LJUDI, SREST ĆEMO SE OPET

Uspomene bude sjećanja iz naše prošlosti. Radost, ljubav, znatiželja, sreća, prijatelji, svade obilježavaju početak našeg života u školskim klupama. Za nas je škola bila ogromna građevina puna nepoznatih učitelja i djece. Bili smo majušni i puni strahopoštovanja prema učiteljima. Činili su nam se tako veliki i strogi. S vremenom smo se opustili i počeli upoznavati nove prijatelje, a i prema učiteljima smo osjećali neko prijateljstvo. Prvi je razred brzo prošao, kao vlak koji nigdje nije stajao, već samo jurio. U drugom razredu dan za danom, napeto smo iščekivali učiteljevo propitkivanje tablice množenja. Mirno sjedeći, učitelj slažući ozbiljno lice, postavi nam neko matematičko pitanje koje je tada za nas bilo teško, a sada bez puno razmišljanja odgovorimo na njega. Sljedeće školske godine, u trećem razredu, često smo s učiteljem šetali po poljskom putu. Oko nas zelene livade pune raznovrsnog cvijeća. Gdje koji mravinjak nije nas ometao u našem trčkanju i skakutanju. Uvijek smo odlazili do jednog starog, drvenog mosta i tamo bismo osluškivali žubor vode i bacali kamenčiće. Četvrti razred umorio nas je sve većim čitanjem lektire; Emil i detektori, Družba Pere Kvržice,...

Peti razred došao je samo tako. Novi učitelji, predmeti, razdvajanje najboljih prijatelja, ali i upoznavanje novih. Šesti razred bio je značajan po promjeni razrednika. Svi smo se nekako zbližili. U sedmom razredu dobili smo još novih predmeta, a s njima još briga. Sada smo osmi razred, kraj je polugodišta. Zar je zaista potrebno da se rastajemo od prijatelja da bi pronašli sreću ??? Još nas mnogo toga očekuje u životu, ali i kad prođu godine i ljudi, srest ćemo se opet.

Jelena Mihalić i Lucija Filipović, VIII. b

MI SMO VIII.^a – U NOĆI

KELJANKA puno filozofira –

STJEPANA to jako nervira

MOSTOVLJAN uvijek šuti, a

KOLAR

stalno nešto „muti“.

ADRIJANO

I

NIKOLA

se vole tući, dok

IVANA

JELUŠIĆ

još fiziku uči.

MATEJ

povijest štrem, a

MALAPA

se ponaša k'o beba.

IVA

pokušava **VIII.** kritizirati, a

KRISTINU

bojite nemojte ni dirati.

BRANISLAV

je dobar kad se potrudi, a

VERONIKA

dok igra nogomet-„Ludi“.

UČITELJIMA

MORA

Cvijede je suho - **ROBERT** će dobiti „za uho“!

 TOTU je došlo da po stolu hoda - možda je to neka nova moda? Lakše je bez „zraka“ kaže

 IVANA VARGA koja pliva ko „svraka“!

ROMANA je „papiga“ prava - riječi španjolskih puna joj je glava.

 DOLORES slaže komad do komada - rubrike su pune već sada.

Pameti joj puna glava - **TAMARA** je „frajerica“ prava!

 MARIJA komarce lovi, a

 MELENA ljubavnim vodama plavi.

Od učitelja najbolja je naša **MARA** - zbog nas često zaboli je glava, ali to se već zna i **FICO** će kod nje imati dva.

Eto, to smo mi - **MM** ^a „mnogim učiteljima „noćna mora“.
Često školska pravila kršimo -
oprostite, nije namjerno!

Sjećanje na maturalac - VIII. c

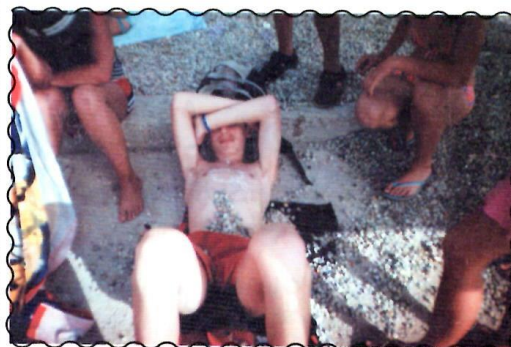
Svi na okupu. Tko pronade našu razrednicu, dobit će nagradu!

Selce – svijet u malom.
„Zalutali“ Amerikanci – naši prijatelji.

Nemojte me slikati, nisam se našminkala!

Tako čvrsto spavam da ne osjećam što mi rade.

„Umiljato janje – dvije majke sisa.“

Na kraju – svi smo za ples!

8.c RAZRED U STIHOVIMA

IVAN BOŠNJAK - Od petog razreda naš „novak“, postao je dobar dak .

IVAN BRATANOVIĆ - Na svako pitanje odgovor je imao on, zvali smo ga štreberom.

ANTONIO CUGOVČAN - Nogomet je njemu uvijek bio važan, a i na jeziku je bio snažan.

ANDREO DERGEZ - Lijepo se oblačio, nosio je marke, a u školskom imeniku imao „komade.“

VESNA DEREŽIĆ - Na satu je uvijek tiha bila, a na odmoru bi se oglasila.

MARTINA DEREŽIĆ - Bila je najbolja učenica, ali nikad štreberica.

VALERIJA FIČKO - Da je lijepa - to smo znali, a da je pametna to smo i dokazali.

ELIZABET GAŠPAROV - Naša „riđa“ bila je mila, dok se nije zaljubila.

INES GLUHAK - Naša, „riđa broj dva“ uvijek je bila vesela.

DEJAN GOLUBIĆ - „Crnom ovcom“ smo ga zvali, da je zločest - to smo znali.

MATIJA IVESA - Redar nikad nije bio pravi pa je od cura dobio po glavi.

MARINA JEVTIĆ - Vječno je nasmijana bila, uvijek je sporo govorila .

SUZANA KIRINEC - Voljela je puno pričati, a u školu uvijek kasniti.

SILVANA KOLAR - Svilenu kosu imala je ona, bila je slatka poput bombona.

TOMISLAV KOVAČIĆ - Sa zakonom je imao problema on, volio se voziti traktorom.

SANDRA MILINOVIĆ - Sve predmete zna kao vodu piti, nadamo se još samo da će tjelesni popraviti.

BARBARA MILOŠ - Komplicirana cura uvijek je bila, al' je zato dobro učila.

SANDRA PAVLOVIĆ - Engleski joj je bolja strana, svu šminku na engleskom izreći je znala.

MATIJA POSAVEC - Ptica selica, naš ljepotan, „učio“ je svaki dan.

PETRA ŠANTIĆ - Uvijek je bila dobra „cura“, odličnih ideja bila je puna.

MARTINA TUDIĆ - Voli životinje i konja ima, bit će veterinarka i s tim se „štima“.

IVAN VLAŠIĆ - Il' je loše vidio, il' je loše čuo, kad je došao na sat, odjednom je vikao.

Petra Šantić, VIII. c

Silvana Kolar, VIII. c

- Hoće li u skoroj budućnosti u školi, biti manje nastavnih predmeta?
- Nažalost, neće, ali bit će smanjen broj sati pojedinih nastavnih predmeta i to već od sljedeće školske godine.
- Kada će se ukinuti školovanje?
- "Kad' na vrbi rodi grožde!?!"
- Zašto nema više sati engleskoga jezika?
- Zato što Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa propisuje satnicu svih nastavnih predmeta, pa i engleskoga jezika.
- Hoćemo li imati još neki strani jezik, npr. njemački ili talijanski?
- Da, možda već od sljedeće školske godine, ako nam to odobri Ministarstvo, imat ćete njemački jezik.
- Zašto svi učitelji i učiteljice ne gledaju naše domaće zadaće?
- Zato da imaju manje jedinica oni koji ih redovito ne pišu.
- Koliko godina «izlazi» Naš odjek?
- Ove školske godine «izaći će» 33. put bez prekida. Čestitamo!
- Odakle potječe riječ - odjek?
- Odjek je hrvatska riječ i znači - povratni zvuk, jeka (731. str. u Rječniku hrvatskoga jezika, Školska knjiga, Zagreb, 2000.) U Našem odjeku nalaze se već godinama vaši odjeci (literarni, likovni i novinarski radovi) kao i «odjeci» vaših roditelja koji su sudjelovali u kreiranju Našeg odjeka u vrijeme njihova polaganja osnovne škole.
- Zašto i mi, veliki, ne dobijemo poklone od sv. Nikole?
- Zato što je on shvatio da bi bankrotirao kad bi svima dijelio darove ...
- Koji učitelj radi najduže u našoj školi?
- U Podravskim Sesvetama - učiteljica Anđelka Dergez, a u Kloštru Podravskom učiteljica Ana Jurić i naš ravnatelj.
- Kako je biti učitelj i kako možete biti tako strpljivi?
- Svaki dobar učitelj voli svoj posao i voli djecu pa zato može biti strpljiv, inače bi brzo «prolupao».
- Zašto neki učitelji zadržavaju učenike pod odmorom?
- Zato što im je lijepo s vama u razredu.
- Zašto se dječaci i djevojčice međusobno svađaju i tuku u školi?
- Promjene koje se zbivaju u pubertetu često dovode do zbunjenosti dječaka i djevojčica što izaziva nerazumijevanje i sukobe među njima. Mladi postaju osjetljivi i osjećajni, nesigurni i sramežljivi. Da bi potisnuli osjećaj nesigurnosti, postaju prkosni, katkad i agresivni, sve podcjenjuju, skloni su naglim promjenama raspoloženja i ponašanja. Često su razdražljivi i svadljivi, čas zatvoreni i povučeni da bi uskoro pršali od veselja.
- Zašto neki učenici ne poštuju školska pravila ponašanja, odnosno zašto su zločesti?
- Teško je odgovoriti što je točan uzrok

učenikova lošeg ponašanja. Postoje brojni razlozi zašto se neki učenici tako ponašaju. Jedan od razloga je taj što neki učenici takvim ponašanjem žele skrenuti pozornost na sebe. Ponekad djeca izvode «psine» kako bi pridobila pozornost ostale djece. Svida im se smijeh koji izazivaju kod drugih. Misle da im takvo ponašanje pomaže uklopiti se i osjećati važnima u društvu kolega iz razreda i prijatelja. Katkad je razlog što neki učenici imaju loše rnišljenje o sebi, a onda su skloni donositi odluke koje nisu dobre. Takvi učenici biraju i «problematične prijatelje» te zajedno s njima upadaju u razne nevolje. Isto tako ima učenika koji nemaju prilike naučiti pravila lijepoga ponašanja jer dolaze iz obitelji gdje se neprimjereno ponaša. Zato zapamtite ZLATNO pravilo: PONAŠAJ SE PREMA DRUGIMA ONAKO KAKO BI ŽELIO DA SE ONI PONAŠAJU PREMA TEBI!!!

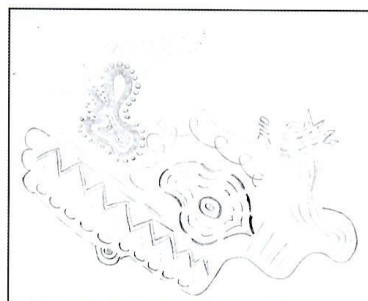
- Što je to HNOS?

HNOS - "Škola po mjeri učenika"
S ciljem razvijanja "Škole po mjeri učenika" izrađen je Hrvatski nacionalni obrazovni standard, osnova za promjene u programiranju i načinu rada u osnovnom školstvu. HNOS uvodi rasterećenje uklanjanjem suvišnih obrazovnih sadržaja, suvremeni način poučavanja temeljen na istraživačkoj nastavi, samostalnom i grupnom radu, te znanju koje je potrebno za život. U školskoj godini 2006./07. sve osnovne škole u Republici Hrvatskoj počele su ga primjenjivati.

Prednosti za učenike:

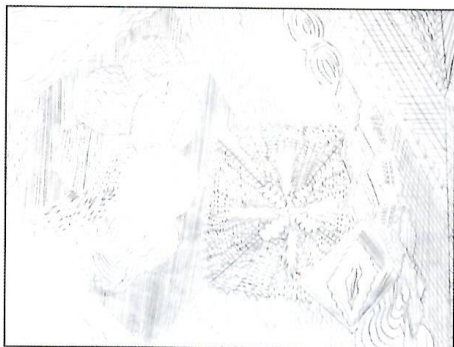
- manje predmeta u danu;
- manje pripremanja za nastavu u jednom danu;
- lakše školske torbe;
- blok sat;
- više vremena za rad na satu;
- učenici su aktivni sudionici na nastavi;

FOTO-SEKCIJA:
Primjena HNOS-a
u razrednoj nastavi

Valentino Dipalo, VII. b

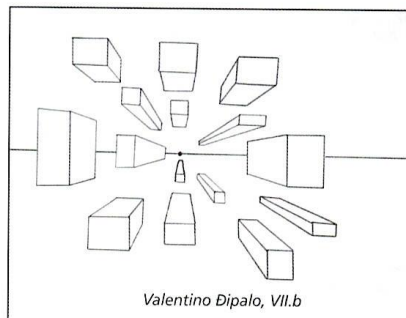
saznali smo...

- Zbog čega imamo vjeronauk u crkvi i u školi?
- Ugovorom između Svete Stolice i Republike Hrvatske (1990/ 91.) u hrvatskom školskom sustavu nastava vjeronauka izvodi se pod istim uvjetima pod kojima se izvodi nastava ostalih obveznih predmeta. Školski vjeronauk u osnovnoj školi u Republici Hrvatskoj pripada među redovne obvezne predmete za one učenike čiji roditelji slobodno izaberu taj predmet.
- Zašto na satu vjeronauka učimo da nas je Bog stvorio, a na satu povijesti i biologije - drukčije? To nas zbunjuje.
- Otkad postoje, ljudi su nastojali odgovoriti na pitanje kako i kada se na Zemlji pojavio prvi čovjek. Povijest i znanstvenici koriste se nalazima ljudskih kostiju u Darwinovom teorijom evolucije (prilagođavanja). Što su nađene kosti starije, sličnije su kostima čovjekolikih majmuna, a što su mlađe - kostima današnjih ljudi, što bi značilo da se čovjek postupno razvijao. Vjeronauk se koristi mitom prema kojem je Bog stvorio čovjeka i udahnuo mu dušu, što bi značilo da se čovjek pojavio odmah u savršenom obliku - kao pravi čovjek. Nalazi kostiju to opovrgavaju. Svaki čovjek ima pravo slobodnog izbora vjerovati u jednu od ovih dviju mogućnosti.
- Zašto postoji lektira i zašto je moramo čitati?
- Svaki obrazovan i uspješan čovjek mora biti načit.
- Iz knjiga možemo mnogo toga naučiti što ćemo zatrebati kad-tad u životu. Oni učenici koji rado čitaju lektirna djela, usavršavaju svoj stil pisanja pa uvijek dobiju bolje ocjene iz školskih zadaća, a oni koji prepisuju dnevnik čitanja, čine sebi «medvjedu uslugu» jer, nažalost, tako nikada neće usavršiti svoj stil pisanja, što je žalosno. Kad odrastu, shvatit će da su pogriješili što nisu čitali lektirna i druga djela, ali nikad nije kasno da to nadoknade. Žato već danas prionite na čitanje neke zanimljive knjige i nećete se pokajati! Sretno!
- Hoćemo li ubuduće dobivati više voća i povrća u školskoj kuhinji?
- To bi bilo moguće samo uz veću nadoplatu za prehranu.

- Kada će Podravske Sesvete dobiti novu školu?
- To nitko ne zna.
- Kada ćemo dobiti nove klupe i stolice u Sesvetama?
- Kada naša županija i općina osiguraju potrebna sredstva.
- Zašto učenici nemaju svoj ormarić u školi?
- Zato što nema financijskih sredstava za to, bar za sada.
- Hoćemo li imati nogometnu sekciju u školi?
- Ove školske godine - ne, ali zato imate - rukomet.
- Hoćemo li uskoro dobiti novu sportsku dvoranu?
- Hoćemo, kad nam Ministarstvo, Županija i naše općine osiguraju potrebna sredstva za izgradnju sportske dvorane u Kloštru i Sesvetama.
- Zašto nemamo školsku knjižnicu u Sesvetama?
- Nema prostora u školi, a imate i dobro opremljenu mjesnu knjižnicu pa je koristite.
- Hoćemo li uskoro dobiti novi autobus za prijevoz učenika putnika u Sesvetama jer ovaj je uistinu jako loš?
- Škola nema puno utjecaja na to. Mi smo to već zatražili i možemo - ponovo, ali ništa vam ne možemo obećati u njihovo ime. Možete se obratiti izravno prijevozniku pa, možda, uspijete.

Ova pitanja postavili su nam učenici od V.- VIII. razreda naše škole, a odgovarali su učitelji stručni za pojedina područja i ravnatelj, te glavna urednica.

Upoznajmo mladu literarnu nadu

Nova školska godina

Punih košara
stiže bogat rujan,
više miran nego
groman i olujan.

Ptice selice
lete zrakom,
na put će dalek
za bijelim oblakom.

Škole su vrata
otvorile širom
smjëska se jesen
pod zlatnim šešikom.

S knjigom u ruci
radost je prava.
Školsku novu godinu
sat već otkucava.

Margareta Žeda, V.a

Proljetnica

Jutros se trešnja
okupala u rosi,
zelene ukosnice
prikopčala kosi.
Haljinu bijelu
Posutu cvijećem
izvezlo jučer
rano proljeće.
Sunce prstima
Obrubilo joj lice
Radosnim cvrkutom
Zapjevale ptice.

Kalendar

Od sve braće prvi stiže, godinu nam novu nosi,
SIJEČANJ krase put snježni i inje u bijeloj kosi.
VELJAČA ga, sestra prati veličinom od svih manja
sa njim i moj stari mačak o Dragani svojoj sanja.
U OŽUJKU sve se budi: smeđi medvjed, vjeverica
i tebe će svakog jutro buditi cvrkut ptica.
Bratrac TRAVANJ kako kažu najviše se šaliti snade
no bez šale, kad god prođe zamirišu sve livade.
Prvu trešnju donijet će ti vedar SVIBANJ zna ko maj
u proljetno cvjetno ruho, odjenut će cijeli kraj.
Iz razloga razumljiva mnogi daci LIPANJ vole,

svojim ključem pozlaćenim zaključava vrata škole.
Vrući SRPANJ će u trenu pokositi polja žita,
dok na plave morske žale svatko od nas rado hita.
KOLOVOZ će toplinu pljuskom osvježiti paklen dan
i polako svemu kraj privest će ljetni san.
Ispratit će RUJAN ljeto, otvoriti školska vrata,
u prvi će razred povesti mama i tata, mladog brata.
Proplanci će za šarenit nikad ljepše nego tada, kesten,
dunje i vrganj darovat će ti LISTOPAD.
Sa STUDENIM sve tmurniji postajat će dan,
šumske će stanove mnoge već polako hvatat san.
Dok svoj odmor zasluženi godina već čeka stara
PROSINAC će okrenuti zadnju stranicu kalendara.

Prijatelji su rekli o njoj...

Dobra je
učenica, voli se
zabavljati i uvijek je
nasmijana

Mateja

Dobra, vrijedna, voli pomagati
drugima.

Danijel

Mislim da će postati pjesnikinja!

Leo

Pametna je i volimo se
družiti s njom. Super
je

Ivana

Pred kišu

Pred kišu se nebo spusti zemlji tako blizu. Stisnu se oblaci gusti
i prve kapljice kliznu. Zakapa kiša po krovovima, zašumi haljina
siva. Prospu se kapi po prozorima i ulice plešu pod kišobranima.

STIŽE NAM LJETO

Stiže nam ljeto, cestom, kroz
polje...
Sve dužli dani, torbe sve teže...
Sunce nam pruža tople ruke
i baca na nas zlatne mrese.
Ispod mirisna lipova, plasta
cvrkutom ptica park nas zove,
ljuljačke čekaju malisane,
a stare klupe - ljubavi nove.
Ljeto nam nosi košaru punu
osmjeha vedrih, mirisa ploda,
p na sunčanoj strani planine
ko oko plava, bistra voda.
Stiže nam ljeto - šapće trava,
a šuma nove bajke zbori...
Za susret s ljetom raširi ruke,
nabaci smijeh, srce otvori!

Bjelina

Divovi ledeni leću pustom i puše lula od magle i inja, šutljivo
igraju domino i ponekad plaču od dosade, samoće ili od bijeline?

Znatiželjna
je, draga i
pametna.

Kristina

Maštovita je, lijepa i
poslušna

Josipa

Volim je kao prijateljicu.

Mateo

Piše lijepe priče i pjesme, marljivo uči
i ima najbolje ocjene u razredu.

Monika

Zlatna

Premirna, prebogata,
kroz zlatne je trepavice
progledala jesen.

Pottrčala, poletijela!
Lovice se s njome igra
i listić s krošnje stresen.

U sunčano jasno jutro
prema zlatnom nebu prhne
listić žut.

U lišću se zlati trava
svojom rukom pozlatila
jesen svaki kut.

Blagdansko ozračje

Sandra Milinović, VIII.c

Jedno mjesto za našim stolom ovog Božića ostat će prazno

Vrijeme je stalo! Iz prekrasnog sunčanog jutra nastala je tama. Sve se ugasilo. Soba moje bake mirisala je na hladnoću. Kada sam ugledao svoju drugu baku bila je sva u suzama. Upitao sam je što nije u redu, ona me pogledala, čvrsto zagrlila i šapnula na uho: „Naša baka više nije s nama.“

U taj trenutak kroz mene je prošla tuga, suza za suzom su tekle kao slap. Osjetio sam kako se sve mijenja. Na trenutke sam se pitao:

„Bože zašto si nam je uzeo?“ Toliko je bilo veselja i smijeha kad je ona bila s nama. Sjećam se još kao mali kako me je učila da treba živjeti u sreći i slozi. Sad, kad uđem u njenu sobu, kroz moje misli prolaze samo lijepa sjećanja na nju. Voljela je Božić- toliko je bila sretna što će ga provesti s nama, radovala se tome više nego ičemu drugome, no na žalost to joj se nije ostvarilo. Volio bih da se vrati da je mogu zagrliti i reći joj nekoliko riječi koje joj nisam stigao reći. Kada su spuštali bakin lijes u grob svako je oko zasuzilo i ptice su pjevale. Božić se bliži iz dana u dan, a nje nema i nema. No onaj vječni plamen i bijeli gerber podsjećat će

me na nju i na prošla vremena provedena s njome. Jedno mjesto za našim stolom ovog Božića ostat će prazno, no nikad neće ostati prazno u našim srcima.

Filip Krupski, VIII.a

Riječi zahvalnosti Suncu

Sunce kao anđeo čuva naš dan.
Potrebno je za sretan život i san.
Kad Sunce zađe i padne tama,
I biljka se osjeća sama.
Dolazi zora i Sunce s njom,
Sve se budi nebom i tlom.
Daje nam plodove za život...
Kako da ti se na svemu zahvalim?

Antonia Fundić, VI.C

Djeca

Djeca su sreća
Na svijetu najveća.
Djeca su slatka
Ko bombon i žvaka.
Djeca su možda mala,
Ali su jako pametna.
Djeca su zvuk
Koji se širi u krug.
Djeca su ptice
Koje lete u visine.
Djeca su sreća
Na svijetu najveća.

Ines Jušta, VI.c

Sunce

Sunce mi je sve na svijetu
I na ovom malom planetu.
Noja najveća sreća
Ko novaca puna vreća.
Sunce je slađe od meda
Dok ga malo dijete gleda.
Toplo Sunce sve nas grije
I svatko mu se zato smije.
Sunce je ptica u letu
I veseli leptir na cvijetu.

Ivana Molnar, VI. c

Odasvud ponešto

Ne daju mi da budem dijete

Ujutro se probudim i obučem, sidem dolje zaželim dobro jutro mami i upitam je: „Jesi li mi složila doručak?“ „Ah pa zašto da ti ga ja slažem kad to možeš ti.“ Odgovorila mi je mama. Mlijeko i pahuljice su mi zaželele dobro jutro. Sva uspavana zbog jesenskih dana krenula sam na autobusnu stanicu gdje me je čekalo već nekoliko prijatelja. Tamo smo malo popričali i sjeli u autobus koji nas je odveo u školu. Na hrvatskom je bilo strke i panike, nisam donijela lektiru koja je još uvijek nenapisana. Iz matematike smo za domaću zadaću dobili petnaest zadataka. Na povijesti je učiteljica vikala zbog loših ispita. Na sreću škola je završila i dolazim kući. Napišem zadaću i sjedam pred televizor ali mama već viče: „Nema televizora prije nego obaviš svoje dužnosti.“ Od prije nekoliko godina moje su se dužnosti povećale. Morala sam: pomesti hodnik, pospremiti boravak, urediti kuhinju, očistiti kupaonu, usisati svoju sobu, ukratko pospremiti cijelu kuću. Tako je to iz dana u dan, ali ja sam samo dijete, a nedaju mi da budem dijete. Nadam se da će to moji roditelji shvatiti i da će mi dati da uživam u svojoj mladosti koja će prohujati poput vjetra.

KLARA GAŠPAREC, VI.a

To je ta dobitna kombinacija

Mamina usta,
tatine oči i ruke,
bratova lijenost,
stričev nos,
tetin puniji stas

i bakin jaki glas.
Djedova kosa
i bakine noge!
To sam ja-
ta dobitna
kombinacija!

DAJANA
DEBELJAK, VI.a

Matija Bratanić, VI.d
i Anton Ružman, VI.d

Siromaštvo nije sramota

Po pričanju mog pradjeda u njegovom djetinjstvu bilo je mnogo siromašnih obitelji- pogotovo na selu gdje je i sam živio. Ljudi nisu živjeli u obilju već skromno. Poštivali su, kao što su uvijek govori, svaku koranicu kruha. I odjeće nisu imali previše. Bili su siromašni, ali se nisu toga sramili. Imali su jedno drugo bogatstvo, a to je bila dobrota duše. Jedni drugima su pomagali, puno više su se poštivali, družili i bili su puno zadovoljniji nego danas. Danas je drugačije. Ljudi imaju puno više nego nekad, ali nisu zadovoljni. Sreću traže u raznim nepotrebnim i skupocjenim stvarima za koje moraju puno raditi te zato nemaju vremena jedni za druge. Lijepo je biti bogat i imati puno svega, ali ako se zbog toga izgube prijatelji, sklad u obitelji onda je bolje biti siromašan i pošten, nego lagati i biti nesretan.

ANAMARIJA ĐURINOVIĆ, VI.a

Lorena Tot, VIII.b

XXX

Jesen je žuti list u kosi,
pokoja jabuka i tikvica na stolu i
razigrani pauk u rosi.
Kukuruz i suncokret na polju.
Berba slatkog grožđa u vinogradu
i lokvice vode na poljskom putu.

VI.a

Prijatelj medo

Jednog dana mama je tražila nešto na tavanu i našla medu pa mi ga je donijela u sobu. Bila sam jako sretna jer ga nisam vidjela mnogo godina. S njim sam spavala, išla u trgovinu i jela. Svaku večer smo se igrali. Mama nas je zvala jesti kolače. Kad bi došla iz škole, igrali bi se i skakali. Medo se spavalo pa sam ga odnijela u krevet. Kad je medo zaspao, ja sam izašla iz sobe i razmišljala je li me on voli. Medo se probudio u podne pa smo se otišli igrati. Navečer je došla moja sestra i potrgala mi ga. Bila sam jako tužna. Ujutro sam se probudila, mama je rekla da će mi kupiti novog medu. Nisam bila tako sretna- nisam ga voljela kao onog prvog.

MINETA ALI, V.a

Ne daju mi da budem dijete

Kad dođem iz škole
mama mi kaže: „Operi tanjure,
proluftaj sobu, pospremi sobu...“
Tata nešto sasvim drugo brije,
a moj brat se sa strane smije.

I svi se urote protiv mene.
Nitko mi ne kaže
Odmori se dijete, zabavi
i ne moraš ništa raditi
iako bi mi to bilo draže.

U školi naravno
zadaće preko glave
da se moram okrenuti
da udahnem zrak sa strane.
I stalno mi poslom prijete
a što je najgore ne daju
mi da budem dijete.

DAJANA DEBELJAK, VI.a

Ratu stop

Nek nas sunce toplo grije,
a mjesec nek se za oblak krije.
Nek ptice nebom slobodno lete
umjesto aviona što smrću prijete.

Nek cvijeće raste umjesto mine,
da ni jedno dijete više ne pogine.
Dosta je bilo tog strašnog rata
netko više nema tatu, a netko brata.

Dosta je bilo jauka i plača,
nek svi ljudi svijeta budu braća.
Zločesti ljudi zaboravite ratni hir,
nek svijetom vlada ljubav i mir.

MONIKA BELEC, V.a

Miš

Bio jedan mali Miš.
Nisu ga voljeli pa su ga tjerali iš, iš...

Nastanio se jednoga dana
U dvorištu malenog stana.

Smjestio se u ormar med robu
Baš kad je djevojčica ušla u sobu.

Po ormaru je nešto radila,
slagala, prekapala, vadila.

Srce joj je zamalo stalo
Kad je vidjela sivkasto biće koje je cijukalo.

Metlu je uzela jer shvatila je da je to miš,
A onda ga je van istjerala iš, iš.

KLARA GAŠPAREC, VI. a

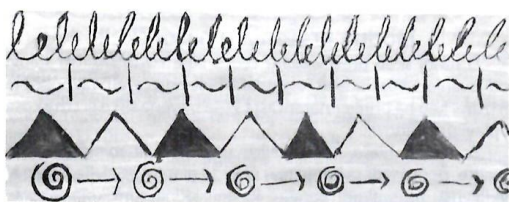
Razmišljali smo o ...

Imam prijateljicu i ja sam bogat čovjek

Prijateljstvo je „žica“ koja se ne dira. Ta žica može biti veoma tanka i ako je drugi previše diraju puknut će, prelomiti se na dva dijela. Moja žica prijateljstva je debela i nadam se da će zauvijek takva ostati. Nekad sam i ja bila polovica žice. Bila sam tako mala i tanka. Blizu mene stanovala je jedna polovica puknute žice. Bila je veoma žalosna, osjećala je da je nitko ne voli. Nismo mogle jedna do druge jer su krajevi našeg malog tijela bili omotani. Jednog dana naš gospodar odlučio nas je spojiti. Odveo nas je čarobnjaku. Taj čarobnjak bio je star, imao je veliku bijelu bradu. Bio je obučen u neku plavu haljinu sa crvenim zvijezdama. Na glavi mu bijaše neka stara, prašnjava kapa. U licu je bio blijed, zapravo, izgledao je kao da se vratio iz prošlosti. Čarobnjak je odmatao naše privezane krajeve i stavio nas na stol, jednu nasuprot druge. Zatim je izrekao neke čudne riječi, nešto u smislu TRA, LA, LA.....bare se meni tako činilo. Odjednom naši krajevi su se spojili. Kroz srce mi je prošla neka toplina. Od tog dana gospodaru smo najdraža žica, a nas dvije postale smo nerazdvojne. Bile smo najbolje prijateljice. Znamo sve tajne jedna o drugoj, srca su nam puna ljubavi, prijateljstva.

Prijateljstvo je jedno veliko bogatstvo i onaj koji ima prijatelja postao je bogat čovjek.

Jelena Mihalic, VIII.b

Gdje su zlatne ptice ljudskih snova, preko kojih se to bezbrojnih mora i vrljetnih planina do njih dolazi?

Svaki čovjek pita se isto: „Gdje je ta sreća?“ Čuči li ona negdje potajno u nama ili je mi moramo tražiti na skrivenim mjestima? Ja mislim da je ona skrivena u nama i samo čeka da je mi probudimo. Da bismo došli do nje, ne moramo prijeći preko nekih stvarnih planina ili mora. Te vrljetne planine i beskrajno more zapravo smo mi sami. Sami moramo pokrenuti sebe i pokušati pronaći sreću u sebi. Ja je zamišljam kao pupoljak nekog cvijeta koji čeka novo jutro i sunce da bi se rascvjetao. U nama novo jutro i sunce je motivacija i odluka. Moramo biti ustrajni u toj potrazi i svako jutro biti uvjereni da ćemo je toga dana pronaći, zapravo da ćemo je živjeti.

Matej Belec, V.III.a

X X X

Do potpune sreće svakoga čovjeka teško je doći. Mnoge prepreke stoje nam na putu i sprečavaju nas da budemo sretni. Ako smo prošli dio tih mora i planina i nismo dosegli onu sreću kakvu želimo nego onu manju s kojom bismo trebali biti zadovoljni dok ne dostignemo ono što želimo. Tek kad preplivamo ono najdublje i najveće more i dosegne vrh one najveće i najstrmije planine, tek smo tada dosegli onu sreću, one zlatne ptice ljudskih snova.

Tamara Tudić VIII a

Pismo Hasanagi

Časni Hasanago!

Drago mi je da ti mogu uputiti nekoliko riječi. Silna mi je čast da te savjetujem. Poštujem tvoju slavu stečenu u svijetu. Osvojio si mnoge gradove i pokorio protivničke vojske, tada si bio hrabar, ali uzalud ti sve to kad si Hasanaginicu istjerao iz svoga doma. Moliš je da ti dode previjati rane, a znaš da joj to brani zakon. Voljela te svim srcem, i još te voli, a ti je bacaš kao kamen. Za sobom je ostavila petero djece. Cijeli svijet uočava tvoju pogrešku, ali samo si ti slijep, slijep, slijep od njene ljepote pa ne vidiš tu besmislenost. Savjetujem ti da prosiš njenu djevojačku ruku i natrag je vratiš na svoj dvor. Znam da to možeš, pokaj se iz duše i reci svima da je voliš.

Tvoj vjerni savjetnik u dobru i zlu!

Matej Belec, VIII.a

Odvise nisko grade oni koji grade ispod zvijezda

Svanulo je novo jutro, a zajedno s njime rođen si ti. Gledaš oko sebe i vidiš sve magleno i nepoznato, kao san. Iako još ne znaš ni što je san- jer ti si novorođenče. Slatka mala beba koju svi grle i maze. Ne gledaj zbunjeno! Počinje tvoj život! Dovedi su te u topli dom i svi slave što si rođen. Kako vrijeme prolazi ti rasteš te upoznaješ mnoge stvari i osobe. Naučio si hodati, pričati, igrati se,... „Bravo!“ - pohvaljuje te majka, ali radosti ponekad dode kraj. Već si dovoljno odrastao te moraš krenuti u školu. Godine idu, razredi se nižu jedan za drugim, ti imaš odlične ocjene i opet si pohvaljen. Ali odjednom, dosta ti je škole, učenja, teških ispita i svega ostaloga. Mnogi ti se rugaju, kažu da prenisko gradiš, da će ti biti teško u budućnosti,... To te navelo na razmišljanje i shvatio si da gradiš ispod zvijezda jer nemaš svoj cilj. Napokon, i ti si pronašao svoj cilj, pronašao si nešto što će ti uvijek donositi veselje. Marljivo si radio, učio,... iako je ponekad bilo teško, ali uspio si! Imao si svoj cilj, snagu i radi njih si uspio. Izgradio si nešto samo svoje, to nešto nalazi se visoko iznad zvijezda!

To nešto zove se „život.“

Jelena Mihalic, VIII.b

Bog će te imati u vidu ako voliš druge

Albam Stolz je napisao: „Gledaj svaki dan kao list u putnoj knjizi svoga života. I brini se za to da na svakom listu bude zabilježeno nešto dobro.“ Jedna duboka misao koja me potakla da se duboko u srcu zapitam, kako bih ja mogla uspjeti sada kad me zanimaju druge stvari. Razmišljajući o tome, mogu još itekako uspjeti. Čak i najmanji čovjek na svijetu može postati velik, samo ako on to želi. Moramo živjeti svaki dan kao da nam je zadnji i najvažniji je da imamo vjeru u Boga, što nam je inače život ako nemamo nadu i vjeru. Shvatila sam da se samo dobrim djelima, prijateljstvom i dobrim uspjesima može doprijeti do zvijezda. Kad je tebi teško i kad ti netko pomogne, znaj da si uspio ostaviti trag za sobom i da ljudi slijede tvoj put i da te vole. Tad ćeš biti zadovoljan svojim djelima što si uspio prenijeti svoj rad na druge. Pomažući drugima, čineći dobra djela i uspjesima ostavljamo dobar trag iza sebe. Ako nas ljudi na zemlji poštuju, tad ni Bog neće imati izbora, dat će nam mjesto kamo pripadaju dobri ljudi.

Lorena Tot, VIII.b

Što je to u očima

Ljudi kažu da su oči zrcalo duše. To je stvarno istina jer oči otkrivaju «ono nešto» duboko u nama. Da i ne vidim ostatak lica, već samo oči, mogla bih prepoznati nečije raspoloženje. Suze mogu otkrivati radost ili tugu, a one naviru na oči.

Uvijek sam nekako «definirala» boju očiju pa bi tako osoba zelenih očiju meni djelovala strano i tajnovito. Plavooka djevojka ili plavooki mladić često su mi djelovali pomalo čudno. No, mnogi kažu da su plave oči najljepše.

Ipak, svatko ima svoj ukus, ali oči mogu biti lijepe bez obzira na boju. Oči su naš odraz, naše pravo ja, u njima se zrcali naš karakter. Naše oči nisu tek detalj na našem tijelu.

Oči su mi najljepši dio tijela, a vid najvažnije osjetilo, zato žalim ljude koji ne vide. Na primjer, moja baka je slijepa i nije me već odavno vidjela, još od ranog djetinjstva. Baka, nažalost, ne može vidjeti da se njena unuka jako promijenila.

Kad razgovaram s nekim, ja osobno volim gledati u oči, osobito kad su u mojoj blizini i najljepše – smeđe oči. Oči moje majke, moje seke i njegove smeđe oči... Najiskrenije, najotvorenije i najljepše su, bar meni, smeđe oči. Kada gledam u majčine oči, vidim ljubav, ali i brižnost. Moja draga seka ima oči poput laneta, velike, okrugle i tako nedužne... Kad me njima pogleda i nešto zamoli, nikada je ne mogu odbiti.

A njegove, najljepše smeđe oči na svijetu, rado bih gledala cijeli dan jer su osobito drage, iskrene i blage kao ni jedne druge. To su oči ljubavi.

Vjerujte očima jer one nikad ne lažu!

Sandra Pavlović, VIII. c

Radost je vječna mladost duha

Radost i smijeh produžuju nam život. Ljudi, koliko god bili stari, mogu biti radosni i zabavljati se. Ako se osjećaju mladima kada odlaze na izlete, na neka putovanja ili se zabavljaju na bilo koji način, smatram da bi to trebali raditi često, unatoč godinama.

Poznajem ljude koji su, iako u poznim godinama, još uvijek veseli i raspoloženi kao da su u najboljim godinama. Takvi su baš zato što se nisu zapustili i ne misle da oni više nisu potrebni ovom svijetu. Ne razmišljaju samo o svojoj bolesti i smrti i ne žale se stalno.

Već su odavno u mirovini, a izgledaju puno ljepše i mlađe od nekih koji još rade i dosta su mlađi od njih. Sigurna sam da je to tako zato što imaju puno slobodnog vremena, a našli su razne načine kako to slobodno vrijeme dobro iskoristiti. Često se okupljaju i druže, odlaze na izlete, putovanja sa svojom umirovljeničkom udrugom, odlaze na zabave, kupanje... Svi imaju mobitele i odijevaju se kao da imaju dvostruko manje godina. Ako se ponašamo kao da ćemo zauvijek biti mladi, iako više nismo, sigurna sam da će nam život biti puno ljepši i duži.

Vjerujem da se sada negdje zabavljaju i osjećaju bolje nego u mladosti. Ako si oni ikako mogu uljepšati starost, nema razloga zašto to ne i učiniti. Postoji izreka koja kaže: «Cilj je biti čovjek, a sreća je biti dijete». Ja se potpuno slažem s tom izrekom i dodajem da, iako ne možemo zauvijek ostati djeca, trebali bismo barem jednim dijelom to «dijete» zadržati u sebi.

Petra Šantić, VIII. c

Nema sunca bez svjetlosti ni čovjeka bez ljubavi

Kao što sunce ne bi bilo sunce bez svjetlosti, tako ni čovjek ne bi mogao živjeti bez ljubavi. Sunce postoji da nam daruje toplinu i svjetlost jer da toga nema, ne bi bilo ni života na Zemlji.

Slično je i s čovjekom koji živi da daje i prima ljubav. Da nije tako, čovjek bi bez ljubavi bio potpuno izgubljen i nesretan. Sunce nas grije svojom svjetlošću, a čovjek - ljubavlju. Kad pružamo jedni drugima ljubav, to nas čini sretnima. Katkad ljudi, nažalost, zaborave da treba i davati ljubav, a ne samo primati.

Ipak, svjetlost je ono što čini sunce životnim, a ljubav čini čovjeka - čovjekom.

Martina Derežić, VIII. c

Pismo lektirnom junaku

Dragi Leteći Martine!

Pišem ti ovo pismo kako bi znao da nisi još jedan zaboravljeni lektirni junak. Ti imaš jako zanimljiv život! Osim skokova, koji ti idu odlično, nas dvoje imamo mnogo toga zajedničkog: imenjaci smo, samo si godinu dana stariji od mene i imaš papagaja Falstaffa, a ja imam dva - Koka i Huga. Točnije, imao si papagaja dok ti ga nisu ubili. Žao mi je zbog njega jer ti je on, ipak, bio najbolji prijatelj koji je uvijek bio uz tebe, ali život ide dalje. Nadam se - nabolje!

Voljela bih da je Dubravko Jelačić Bužimski napisao još koji nastavak prvog romana, no bila je dovoljna i jedna knjiga da mi se sviđaš. Ti si pravi primjer da se u životu ne treba predati. Borio si se do kraja i dokazao da dobro pobjeđuje samo uz čvrstu volju.

Budi i dalje jak!

Pozdravlja te tvoja imenjakinja

Martina Derežić, VIII. c

Modna kretanja u našoj školi

U našoj školi prevladavaju vedre boje i vrlo različiti stilovi odijevanja. Neusklađene i usklađene boje odjeće, ali i raznobojne frizure, kao na primjer narančasta kosa i crvene šiške ili crna kosa i plavi pramenovi...

Poderane hlače, crne majice i znojnice ili minice, šarene majice, puno pudera i šminke u utrci za glamur i sjaj. Razni ukusi vidljivi su na svakom koraku. Postoji jedna cura koja, ako se netko obuča originalnije od nje, gleda je s puno zavisti. Eh, kad bi pogled ubijao!

Majice s natpisima na raznim jezicima govore nam mnogo o toj osobi, kao i dresovi raznih sportaša.

I učitelji imaju svoje stilove odijevanja. Mlade učiteljice nose odjeću s potpisom, dok one u zrelih godinama češće zaviruju u svoje ormare koji su puni odjeće tamnih boja, staromodnog kroja i dezena. Čast iznimkama!

A sada nekoliko riječi o modnim detaljima. Broševi, narukvice, kape, naušnice, znojnice i mnoge druge stvari na neki način nešto ističu, privlače našu pozornost i uvijek su na meti tračeva.

Stil odijevanja, boja odjeće i modni detalji mnogo govore o nekoj osobi, no svejedno vam (besplatno) savjetujem: "Obucite ono u čemu se najbolje osjećate, bez obzira na boju i stil iako to najbolje govori kakvi uistinu jeste!"

Silvana Kolar, VIII. c

Što mi znači prijateljstvo

Prijateljstvo je nešto najljepše u mom životu. Ja imam mnogo prijateljica, ali samo mi je jedna - najbolja. Ona je iskrena i mi jedna drugoj ništa ne tajimo. Ostale moje prijateljice su dobre, ali nisu kao Ana. Kada nađeš prijatelja, osjećaš se kao da si našao rudnik s blagom. Prijatelj ti je sve, rame za plakanje, osoba s kojom možeš podijeliti radost i sreću, ali i tugu. Prijateljstvo miriše na ruže koje cvjetaju u proljeće i na zrele crvene trešnje.

Moja prijateljica je sreća u mom životu.

Ivana Škriljak, VI. d

Crtež: Mario Keljar, VI. a

Divno je imati mamu

Divno je imati majku, a osobito kad se probudiš uz nju. Kada sunce sja, pomisliš da sja zbog nje. Majka je drago biće koje mi je podarilo život i ljubav. Ona mi želi lijepu i sretnu budućnost. Moja majka mi pruža mnogo nježnosti. Nježnost je kao ... kao zvjezdice na modrom nebu, kao kad mjesec u našim snovima sja. Sve je to lijepo, ali djeca koja nemaju majku, ni ne znaju koju sreću propuštaju. Majke čuvaju svoju djecu kao zjenu oku. Zato je svaka majka cvijet koji nikada ne vene, a poklanja nam mnoge lijepe trenutke i uspomene.

Ana Randelj, VI. d

Moja obitelj - meni je najdraži dar

U tihoj zvjezdanoj noći, nesvesna i malena, ugledala sam ovaj svijet. Tada je on postao bogatiji za jedan ljudski život. Moja obitelj dobila je mene, malenu djevojčicu koja je svakog dana sve više rasla i s njima dijelila dobro i zlo. Uz nježno milovanje vjetra, topline sunca i pokojne kapi kiše u kosi - odrastala sam.

Imam svoje voljene roditelje, brata i sestru, dakle obitelj kao najveći i najdraži dar. Ja sam darovana ovom svijetu kako bih pružala ljubav i poštovanje svima oko sebe. I ovaj svijet je moj dar. U njemu ću nastojati biti radosna i ispuniti ga najsretnijim putovima svoga života.

Neka ovaj svijet ostane treperiti u zagrljaju zvjezdane noći, jutarnje rose, nježnog povjetarca i zlatnog sunca u plavetnilu neba.

Petra Troha, VII. a

Stranica iz mog dnevnika

18. travnja 2006.

Tko bi rekao da se običan dan, možda najdosadniji u mom životu, može pretvoriti u jedan divan, predivan dan?

Toliko mi se taj dan urezao u srce da se sjećam i dana i sata. Bilo je 16,30 sati i gledala sam svoje uobičajene TV-serije, a kako imam veliki prozor, vidim sve i ispred kuće.

U jednom trenutku ugledala sam nekog, ali sam pomislila da mi se privida, no kad sam se uvjerila da mi oči ne lažu, «skamenila sam se». Stajala sam ispred prozora i gledala ga, večera mi je izgorjela, ona «bomba» što je bila u kući, nije bila pospremljena.

Imao je crvenu trenirku, boju koju često nosi. Na nesreću počela je padati kiša, a i bilo je vrijeme da mi roditelji dođu s posla.

I eto, danas još i dalje mislim na njega, ali me strah da si ne «pokvarim» cijeli život samo zbog njega.

Elizabet Gašparov, VIII. c

X X X

8. prosinca 2005.

Toga prelijepog jesenskog jutra, kad je već sve lišće otpalo, probudila sam se i zatekla velikog plišanog medvjeda na svojoj postelji. Otrčala sam u kuhinju gdje je tata ispijao zadnje gutljaje kave. Zaletjela sam se oduševljeno k njemu. On mi je čestitao rođendan i pitao me svida li mi se njegov poklon. Ja sam potvrdno klimnula glavom. Otišla sam se presvući i vidjela sam mamu kako sprema neke stvari u torbicu. Dotrčala sam do nje i upitala je što radi. Odgovorila je da nam sprema stvari za kupanje. Pomislila sam da je «prolupala», ali ona mi je objasnila da idemo na bazene u Mađarsku na kupanje. Bila sam nestrpljiva i jedva sam dočekala da krenemo. Za nekoliko sati stigli smo i odmah smo se «brčkali» u vodi. Išli smo čak i u saunu. Kad sam htjela skočiti u bazen, poskliznula sam se i pala na pločice, ali srećom ništa mi nije bilo.

Kad smo se vratili kući, na stolu me dočekala velika čokoladna torta. Pojela sam komadić s roditeljima i otišla u sobu. Kad sam otvorila vrata, ispred mene su skočili prijatelji iz razreda. Nisam mogla vjerovati svojim očima i bila sam jako sretna. Zahvalila sam prijateljima i roditeljima na nezaboravnom rođendanu. Pokušala sam zaspati, ali nisam mogla izbrisati sve te doživljaje koji su me držali budnom još dugo u noć.

BARBARA MILOŠ, VIII. c

Jedina jabuka

Kiša pada.
Kasna jesen je.
Još samo na jednom drvetu plod.
Jedna crvena jabuka.
Tek je sada dozrela.
Kišne kapi klize po njoj
kao da plače i kao da joj je žao
što je ostala sama na drvetu.
Nitko je ni ne primjećuje.
Vrijeme prolazi,
a ona je još uvijek sama...
Vjetar je jako zapuhao,
pa se ona tek tada pridružila
ostalim jabukama koje se dolje
na zemlji polako oprašaju.

Margaret Ružman, VIII. c

Janko i Jana

Jednoga dana
skoro je pala
s grane Jana.

Vjetar ju je njihao,
ali te noći
Janko je zaspao
pa je nije pridržao.

Janku je bilo jako žao
te je i on za njom pao.

Oni su lebdjeli jako sretni
ove lijepe jeseni i poletni.

Lucija Halusek, VI. d

Volim šetnju šumom sa svojom obitelji

Jednog proljetnog dana pošla sam u šumu sa svojom obitelji brati cvijeće. Dugo smo šetali, ali nismo ugledali ni jednu proljetnicu. Mislili smo već otići kući kad odjednom ugledamo prekrasnu livadu okruženu drvećem i punu proljetnog cvijeća. Potrčali smo do livade i počeli brati visibabe, drijemavce, ljubičice... Cijela livada mirisala je po cvijeću, a vjetar se poigravao krošnjama stabala kao da svira violinu.

Došli smo kući i bako iznenadili tim prekrasnim cvijećem.

Petra Troha, VI. d

Moja sretna dolina

Kao malena djevojčica voljela sam se igrati u jednoj predivnoj dolini. Kada bi došlo proljeće, ta ista dolina bila bi posuta s mnogo mirisnog i raznobojnog cvijeća. Bila je to moja zlatna i sretna dolina. Prekrasna dolina moga djetinjstva. Voljela sam se igrati u njoj. Zatrčala bih se i bacila se u njenu mirisnu i sočnu travu. U toj dolini provela sam cijelo svoje djetinjstvo, a ona mi je bivala sve ljepšom. Vidala sam tamo mnogo leptirica različitih boja, oblika, veličina, koji su blistali od ljepote.

Bio je to raj na zemlji, i za ljude, i za životinje. To je bila i ostala dolina moga djetinjstva.

Silvana Kolar, VIII. c

Reksi

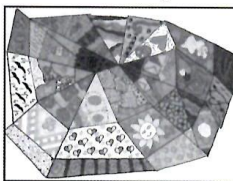
Dobar je moj pas Reksi.
voli jesti sve,
a najdraži su mu keksi.

On mačke voli,
za njima poludi.

A kad on poludi,
sve nas izludi.

Moj pas Reksi
stvarno je super
i baš je „seksi“.

Nikolina Dergez, VII. c

Ivana Palić, VI. d

Moj pas Bobi

Stvarno je drag.
Voli sve mačke
koje su zgodne,
koje prate modu
i ne daju mu 'nogu'.

Crne je boje
i ima smeđe oči
koje gledaju
susjedine mačke u noći.
Lovi kokoši i guske
koje mu daju,
kad ih ulovi, pljuske.

Nestašan je i veseo
i zato ga volimo svi,
čak i kad nas rastuži i naljuti.
Ponaša se kao kavalir.
Zato se sve mačke
zaljubljuju u njega
i nikakav strah
nikad ga ne vrebava.

Valentina Šokec, VII. c

Kad bi progovorio kamen moga zavičaja

Svaki kamen mogao bi ispričati svoju priču. Pričao bi o ljepoti Podravine, o rijeci Dravi i Bilogori, o ukusnim vinima koja su nastala na Martinje u podrumima starih klijeti na obroncima Bilogore. Kad bi kamen progovorio, podsjetio bi nas na stare običaje, na narodne plesove i narodne nošnje koje su u ono vrijeme nosile naše bake i prabake. Tkale su starinske ručnike, posteljину i mnoge druge stvari. Kakav bi to kamen bio ako ne bi spomenuo Stari grad u Đurđevcu, Picoke i legendu o njima kako su iz topa ispalili pijetla - picoka i tako dobili nadimak za sva vremena. No, najvažnije je to da su na taj način nadmudrili i pobijedili naivne Turke koji su nakon toga otišli zauvijek, a Stari grad Đurđevac bio je oslobođen. Podravski kamen ispričao bi nam još mnogo toga jer on ima što ispričati o prošlosti moje Podravine.

Silvana Kolar, VIII. c

Kako ja mogu pomoći ovome svijetu da postane bolji

Iako sam još dijete, ja ne razmišljam kao dijete. Pitam se što će biti u budućnosti i kako ja mogu pomoći svijetu da bude bolji. Može li više pomoći političar, liječnik ili kemičar? Mislim da bih u svemu bio jednako dobar, ali razmislit ću u čemu bih bio najkorisniji ljudima i Bogu. Političar može promijeniti svijet, ali i uništiti ga. Budem li političar, slijedit ću napredne države, pa i prestići ih. Ljudi će, nadam se, biti sretni, ali i zaposleni. Uništiti ću sva oružja pa više neće biti nasilja jer neće biti ni razloga za to zlo. Sve će biti jednako razvijeno, i gradovi, i sela, puno cvijeća i umjetnina. Neće biti lopova i ludih ubojica. Ako budem liječnik, pomagat ću svim ljudima, a osobito siromašnima. Bit će to najjeftinij, a i najposjećenij, a ordinacija u gradu, a možda i na svijetu. Ipak, mislim da bih najviše mogao učiniti kao političar jer on najviše toga može promijeniti i tako pomoći ljudima. Nadam se da ću uspjeti. Neka mi Bog pomogne da uspijem promijeniti svijet da postane bolji, bez zla i nasilja.

Ivan Bratanović, VIII. c

Ovaj svijet je za mene velika zagonetka

S rođenjem sam darovan ovome svijetu, svijetu koji je za sada još uvijek za mene jedna velika zagonetka. Svakim danom svojega života otkrivam djelić te velike zagonetke. Mislim da je konačno rješenje još jako daleko. Ponekad me otkriveni djelić zagonetke jako razočara jer shvatim da svijet nije onakav kakvog želim. Do sada sam otkrio da postoje prekrasne prirodne ljepote, veličanstvene ljudske tvorevine te druge zanimljive stvari i pojave. Otkrio sam da postoje dobri ljudi koji su spremni pomagati drugim ljudima, ali nasuprot njima postoje i ljudi koji su sebični, zlobni, koji onečišćuju okoliš, uništavaju biljke i životinje radi novca. Želim da ovaj meni darovan svijet ostane čist i lijep te da svako dijete u njemu bude sretno, a cijeli svijet neka se veseli svakom rođenom djetetu.

Renato Rusan, VI. d

Zašto volim i ne volim školu

Ponekad volim školu, ali katkad i ne volim. U školi mi je lijepo. Sretna sam kad idem u školu jer se prije nastave i tijekom odmora družim s prijateljima. Uopće nije problem u školi, već u preopširnom i teškom gradivu. Na početku školske godine je lako ako izuzmemo inicijalne ispite znanja koji znaju biti dugi i teški jer smo dosta toga zaboravili tijekom ljeta. Najradije se družim i zabavljam s prijateljima. U početku školovanja nije mi uopće bilo teško, ali sada jest jer sam već u sedmom razredu. Svakim danom je sve teže. Učitelji traže previše, a mama me uvijek tješi da će sve biti dobro i da mi je najljepše dok idem u školu jer kasnije u životu bit će još teže. Imam dosta obveza kod kuće pa još i učenje, ali trudim se. Iako prolazim s odličnim uspjehom, nije mi lako. Mnogi me pitaju kako to sve uspijevam. U životu je teško, a školovanje nam pomaže da ostvarimo bolji i sretniju budućnost.

Marina Šerbedžija, VII. c

Lijepa su jutra u mom zavičaju

Kada se probudim, čujem ptičice koje mi cvrkuću pod prozorom. Sunce pruža svoje tople i zlatne zrake u moje lijepo dvorište. Leptiri se polako bude i još sneno lete na svježem zraku. Cvjetovi se otvaraju i pokazuju svoju ljepotu ljudima. Nebo je crveno kao da je krvavo. Jutarnja rosa blista poput dijamanta.

Margaret Ružman, VIII. c

Moja draga Podravina

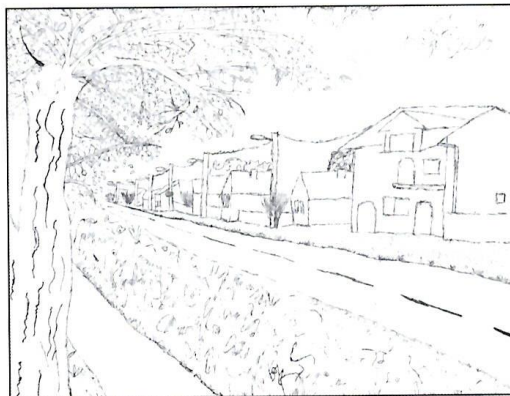
Moj dom je moja draga Podravina.
V proleć se zeleni,
a v jesen se zlati.

Kud god da pojdem,
kud god da dojdem,
ona mi je v srcu, v duši,
a njeno KAJ premilno zvuči.

Dok vidiš ta velika polja,
vidiš i prelepe stasite dukate
koji stoje kak mladoženje,
a saki na vetru stenje.

Kad dojde zima,
moja Podravina pod snežni kaput otide spat
i svoje čari nama dat.

Valentina Šokec, VII. c

Elizabet Gašparov, VIII. c

"Gdje siješ ljubav - izrasta veselje."

W. Shakespeare

Kakva je ljubav

Ljubav je kak sunčev izlazak v ranu zoru,
kak jutarnja rosa v travi,
kak mravilnjak kojega naprave mravi.
Ljubav je kak šarena duga,
dugačka kak željeznička pruga.
Ljubav je kak megla v različite bojam,
kak nežna, biserna suza,
kak prelepa mirisna ruža.
Ljubav je kak bela labudica v zlatnem jezeru,
kak dvorac v kojem sluge pronajdo sreću,
kak nežne mesečeve zrake,
kak note prelepe
i leke.

Valentina Šokec, VII. c

Dragi naš KAJ...

Jesen

Ona je došla
z dalekejših visin
i pripovedala je
kak joj je prešla
ova godina.
Donela nam je
puno kiš, posla
i šaranog lišća.

A zakaj si već došla?
- pitam ju.

Donela sem vam rodne gorice,
a od vas oči sretno lice!

Za čas pem
putem ovom
gde bu blato
i voda v jarke.

Ivana Skriljak, VI.d

Došla je proleč

O livadama i šumama
imam puno pripovedati
vam
jel prelepa je proleč
došla nam.

Otišla zima –
došla proleč.
Livade cvetaju,
a šume –
ja se pak čudim –
one još zevaju.

Mali cvrček cvrči,
na njem sunce se blešči.

Ide čovek,
za njem stado ovci,
a samo jedna - beči.

Došle so rode i lastavice,
te proletne ptice.
Doletele so v svoja gnjezda.

Vrapci i lastavice
baš se ne slažu.
Oni se si skupa
po cele dane svadaju
i love,
a na kraju se razijo.

Ja jedva čekam
dok sa godišnja doba prejo
pa da proleč dojde
kaj se na pašu pojde.

Veronika Zrinski, VII.c

(Ova pjesma ušla je u zbirku najboljih pjesama „Rascvele veje“
i nagrađena je u Sv. Ivanu Zelini 28. X. 2006.)

Moje dvorišće

Kad se setim dvorišća svojega,
znam da nemrem bez njega.

V njemu od rane mladosti
prate me sakakve radosti.
V njemu sem i spala
i sakakve igrice igrala.

Menjalo se s vremena
na vreme
i navek je imalo
neke svoje «probleme».

Drag mi je bil
stari orej
i stara sliva, a sada tu
nekaj drugo «počiva».

Kakvo god ono bilo,
meni bu navek milo.

Nikolina Dergez, VII.c

Stara klet

Na najvećem bregu
v Boriku stara klet stoji.
Na pleče puno godin ima,
a ničega se ne boji.

Negda još pokojni japa
postavil ju je na poceke.
Stesal je drevo rastovo
i još den denes je kak nova.

Na poceke je splel šiblj
i z blatom dobro zamazal,
zvana i znutra ofrajal
i lepo glatko zcurajbal.

Na krov je ritka pometal
i još nigde ne prekišnjava.
Navek nas lepo dočeka i
kak da nas pozdravlja.

Vu njoj nam je veselo
makar kakvo društvo bilo.
I dok god bude gorica,
bu se tam vino pilo.

Marina Kolar, VII.c

Romana Matočec, IV.c

Žablje reganje

Zimi j e došel kraj.
Proleč se vrnola v naš kraj.
Žabe bi več morale ziti vun.
Majka stara veli:
«Došel je sveti Gregur,
žabe bu pustil vun.»

Nazaj je privinola zima,
žabe so otišle spat.

Sunce se pomoljilo vun,
a žabe so poskakale z grab.

Vane kmica se lovi,
a Mikula dobeži i veli:
«Slušaj, Barek, kak žabe regajo
kak da mužiški Lengerovi igrajo.»

Marina Kolar, VII.c

Proleč v mojem selu

Dok doje proleč,
mi smo preveč detinjasti.

Naše mame i bake na vrtu sade
dok se deca na putu svade.

Da nema kiše,
dece na putu bilo bi više.

Deca nemaju rad kišu.
Zakaj neče stati?

Dok je lepo vreme,
mi smo deca vesela
z maloga sela.

Volimo se igrati i družiti,
a ne volimo se z velike biti.

Dok doje večer,
babe na putu nasedajo
i ko kokoši pripovedajo.

Deca bežijo
i saki čas se svadijo.

Ana Betlehem, VII.c

Proleč, leto, jesen, zima

Ravnice se zelene v proleč
dok se zdignu prvi vesniki proleča
i otije zima i sneg.

Posle dok doje leto
i jako vruće vreme,
dok se šenice
pripremaju za konbajnerati,
kak naši stari vele,
si so onda vredni i
imaju puno posla za delati,
a dok to preje,
onda ima «malo mira».

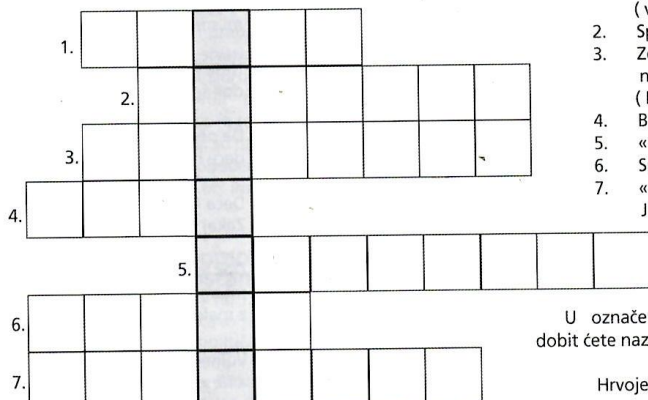
Jesen dojde i plodovi dozrelejo,
ide se v gorice,
grozdje se bere
i dela se mlado vino.

Dojde zima i si so v ižam,
sede i ništ ne delajo,
jedino ak babe našivavajo
i štrikajo.

Valentina Šokec, VII.c

Zabavimo se ...

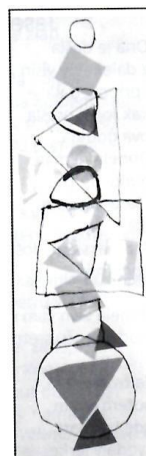
SPORTSKA ISPUNJALJKA

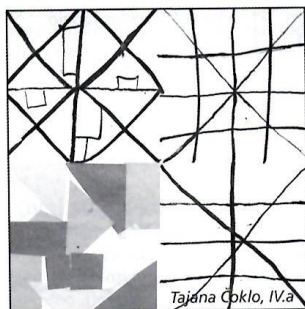
1. Sport Ivana Ljubičića (vodoravno);
2. Sport s koševima;
3. Zemlja u kojoj je nastao nogomet (London);
4. Borilačka vještina;
5. «Sport» vitezova;
6. Sport na ledu i na travi;
7. «Snježna kraljica» Janica ...

U označenom okomitom stupcu dobit ćete naziv još jednog sporta.

Hrvoje Posavec, VII. c

Igor Jušta, IV.b

Tajana Čoklo, IV.a

Ah, ta fizika ...

-Barbara: Električna struja je pojam koji nikad nisam «kužila»

X X X

-I prije Tesle gorjele su svjetiljke na ulicama.

-Da, petrolejske!

X X X

-Marica: Ja sam strujni krug napravila u krug.

-Ivica: A ja nisam, ja sam u pravokutnik.

X X X

-Mirko: U strujnom krugu trošilo je plinski štednjak!?!

X X X

-Kako bi onda radila žarulja?

-Ivica: Punim gasom!

X X X

-I kako sad ona svijetli?

-Jadno!

X X X

-Po komu je mjerna jedinica VOLT dobila ime?

-Po Waltu Disneyu!

«BISERI» iz školskih klupa

Na satu matematike

-Kako zovemo ovaj trokut?

-Dvostraničan!

Biologija

-Učiteljica: Što je stanica?

-Učenik: Mjesto gdje staje autobus!

Na satu kemije

Učiteljica: Od čega je plavi lakmus papir pocrvenio?

Marica: Od srama, učiteljice!

Povijest i mi ...

-Koja je država nastala 1867. godine?

-Matija: Augarska!?!

X X X

-Ivan: Nagovorili su Italiju da prijede iz Trojnog saveza u Antantu.

-Silvana: Al' je naivna!

X X X

-Njemačka je morala platiti ratnu štetu 125 milijuna maraka.

-Čugi: «A kaj je to za nju?»

Na satu vjeronauka

-Što je u 1. st. n.e. utjecalo na širenje vjere?

-Ivan: Mobiteli, telefoni, SMS-poruke, e-mail ... (!?!)

X X X

-Učitelj: A tako vi ponavljate kvadriranje!?

-Učenici: Ali sad imamo vjeronauk!

-Učitelj: Onda se molite! (da ne dobijete jedinicu!)

X X X

-To vam je lako kao ono pitanje: «Koja rijeka teče ispod savskog mosta?»

Samo nemojte reći – Dunav!

-Drava! – brzopleto će Tomislav.

Na satu povijesti

-Učiteljica: Koji narod živi uz rijeku Ind?

-Indijanci! – reče Ivica.

X X X

-Kako se zvala država proglašena 1. prosinca 1918. godine?

-Kraljevina SOS !?! – samouvjereno odgovori Matija.

Ah, taj engleski!

-Učiteljica: Kakvo je glagolsko vrijeme Present Simple?

-Učenik: To je prošlo vrijeme koje koristimo za buduće planove!?!

Neobično mjerenje

-Učitelj: Kako ćemo izmjeriti vreću brašna?

-Ivan: Staviti ćemo je u menzuru!?!

X X X

-Učiteljica: Kako dijelimo ptice?

-Ptice dijelimo na letačice i neletačice zato što ih je Bog takvima stvorio.

xxx

-Kako se zove krv koja prenosi kisik?

-Krv koja nosi kisik zove se artiljerijska!!!

xxx

-Učitelj: Što je obala?

-Obala je kopneni dio mora!?!

X X X

-Učiteljica povijesti pita: Što je centralizam?

-Učenik: To je ono kad živiš u centru!

ZIMSKE IGRE

Školski pjevački zbor PŠ Podravske Sesvete prije nastupa u Koprivnici

Blagdan sv. Nikole

Nakladnik: OSNOVNA ŠKOLA KLOŠTAR PODRAVSKI • Glavna urednica: ZDENKA POSAVAC-HANZEK • Grafička urednica: IVA ŠKLEBAR
 Uredništvo: ZDENKA POSAVAC-HANZEK, MARIJA ŠIPEK, RENATA SLAMIĆ, MIRELA KREŠIĆ, KSENIJA JANKOVIĆ, DUNJA MATURANEC,
 FRANJO BARTOLIĆ I SURADNICI ... • Lektorica: MARIJA ŠIPEK • Tehnička oprema: MIRKO SANDROVČAN I MARKO BELEC
 Naslovnica: IVA ŠKLEBAR, STJEPAN JAGIĆ I TOMISLAV IVANOVIĆ, VI.b • Telefon / faks: 048 / 816 – 344 ili 816 / 331
 Naklada: 400 primjeraka • Tisak: tiskara BRZI, Budančevica, KLOŠTAR PODRAVSKI